

היו מספרים

מגזין 'צדקת הישועות' שע"י קופת המרכז "צדקת ארץ ישראל" << פסח תשפ"א

פנימיות סוד מצוות צדקה

מעלת וסגולת "צדקת ארץ
ישראל" באספקלריית
פנימיות התורה ובראי
תורת הקבלה עם
הגאון הגדול אוצר החכמה
רבי פינחס פרידמן
שליט"א, ראש ישיבת
"מבקשי השם"
דחסידי בעלזא

סיפורו הבלתי יאמן של
האברך שאיבד מזוודה
בשווי 14,000 יורו בלב
המון ערבי מנוכר ועוין

אלפים ניסו להתגבר על
מחסומי המשטרה בתקופת
הקורונה, אך היו כאלו
שמצאו פתרון פשוט ביותר

שאלתו המדהדת
של כ"ק מרן אדמו"ר
שליט"א אל שליח
קופת ה'מרכז'

הקופה הקדושה הסגולה שגוברת על הכל!

של ישועות גדולות וקטנות הולידה תקופת הקורונה.

אין ספור ניסיונות ומערומים קשים הציבו בפנינו מכל עבר. נעילת מוסדות התורה, סגירת בתי התפילה, ביטולי חתונות ושמוחות, מחסומים והגבלות כמעט בכל תחום ועניין.

אך הקופה הקדושה הולכת בראש ומחוללת נפלאות. אם זה בפתחת מחסום לאברך שחייב להגיע ליעדו, חסידים הרוצים להסתופף בצל רבם, הצלת תלמוד תורה מסגירה ומקנס גבוה, פתיחת שערי הגבול בנתב"ג למשפחה שנתקעה בחו"ל, השגת כרטיס טיסה לבחור שחייב לטוס הביתה לאירוסיו, ומה לא.

סיפורי הישועות מתקופה זו ובכלל, זורמים כל העת אל תיבת ההודעות של "המרכז". אמרנו בל נמנע טוב מן הציבור, ונציגה נא חלק מועט מהם, ברשותם ובאדיבותם של בעלי העובדות.

- גם לך אירע סיפור ישועה מרגש? התרחשות מעניינת בעקבות הצדקה? -

אל תמנע טוב! שתף אותנו!

אדר תש"פ, תקופת הקורונה פורצת אל חיינו במלוא עוזה.

אף אחד אינו יודע מה יילד יום. הפחד ממלא את כל היקום, הכל שובת, כולם מסתגרים בביתם, תחזיות זעם ואימה מזעזעות כל נפש. בשורות נוראות מגיעות מכל העולם.

נוספו עליהם, חוקים חדשים ואטומים, הגבלות חונקות, קנסות ואיומים מפציעים מחדש מדי יום ביומו. מצירים את צעדנו. ההסתה משתוללת ברחובות.

אך דבר אחד אף אחד לא מצליח להזיז. הוא נשאר עומד איתן בכוח ובסגולתו:

קופת 'מרכז מוסדות בעלזא' - 'צדקת ארץ ישראל'.

הוא ניצב שם תמיד, בהגבלה ובסגר, בעיר האדום ובתו הסגול. הקופה ניצבת במלוא גבורתה ומעיין הישועות הולך ומתגבר.

מאות סיפורים מדהימים

צדקת ארץ ישראל

והוא סגולה לכל דבר

יו"ל ע"י מערכת קופת הצדקה "צדקת ארץ ישראל" שע"י מרכז מוסדות בעלזא שבארץ ישראל

מוקד תרומות 24 שעות בארץ ישראל
1800-76-76-76

מוקדי התרומות בעולם:
ארה"ב - 866-601-7676
1877-PUSHKAH
קנדה - 855-223-7676
אנגליה - 0333-123-7676
בלגיה - 03-500-7676
ווינה - 0666-600-67676
ציריך - 022-555-7676
אוסטרליה - 800-23-7676

פקס - 0722-656-223
7676@belz.org

כתבים ומשתתפים:
הרב יונה פרידמן, הרב אהרן ויזל

תמונת: א.מ.ש. / תמונת השער חיים סנו

עיצוב והפקה:
אליעזר כהנא

לוח זמנים לחג הפסח תשפ"א - באדיבות מערכת 'צדקת הנרות'

ירושלים	בני ברק	חיפה	אשדוד	בית שמש	קרית גת	נוף הגליל		
11:28	11:30	11:29	11:30	11:29	11:30	11:27	ערב שבת הגדול	סו"ז שריפת חמץ
6:19	6:34	6:26	6:35	6:18	6:36	6:28		הדה"נ פרשת צו
10:10	10:12	10:11	10:13	10:11	10:12	10:10		סו"ז אכילת חמץ
11:27	11:29	11:28	11:30	11:28	11:29	11:27	שבת הגדול	זמן ביטול חמץ ואמירת "כל חמירא":
12:44	12:46	12:45	12:47	12:45	12:46	12:44		חצות היום והלילה
7:51	7:48	7:50	7:48	7:50	7:49	7:50		מוצאי שבת בעלזא
8:13	8:10	8:12	8:10	8:12	8:11	8:12		מוצאי שבת ר"ת
12:44	12:46	12:45	12:47	12:45	12:46	12:44		חצות היום והלילה
7:51	7:48	7:50	7:49	7:50	7:50	7:50	יו"ט מסח	מוצאי יום טוב בעלזא
8:13	8:10	8:12	8:11	8:12	8:12	8:12		מוצאי יום טוב ר"ת
6:24	6:39	6:30	6:39	6:23	6:41	6:33	ערב שש"פ	הדה"נ שש"פ
7:55	7:53	7:55	7:53	7:54	7:54	7:55	שביעי של מסח	מוצאי שש"פ - בעלזא
08:17	08:15	08:17	08:15	08:16	08:16	08:17		מוצאי שש"פ - ר"ת

פסה בשם טוב שטריימלך

נקיון, גיהוץ (פרעס) והברקה של כל
סוגי השטריימלך. אפשרות להברקה
מיוחדת, אפשרות גם להעמדת כתר!
אפשרות להחלפת כיפות / סמט /
סרטים / צביעה וכו'

ראשון עד שלישי: ה', ט', י" ניסן

ימי מכירה מיוחדים

שני עד חמישי ב'- ה' ניסן

שטריימלך חדשים

רק ב- **3990** ₪

בואו להתחדש בשטריימל
במחירים מיוחדים!

בית שמש
054-8413961

אשדוד
האדמו"ר מבעלזא 37
053-3118907

בני ברק
אמרי חיים 16
050-4122615

ירושלים
בית ישכר 4
02-6333839

למרכז הזמנות: 053-3180660

סיפור 1

שוב פעם ביקשתי מכל אחד להכניס לקופה, ויצאנו לדרך.

אנחנו יוצאים מהעיר, ועינינו חושכות. השוטרים ניצבים דרוכים ביותר, ועוצרים כל רכב לתשאול ארוך. הפעם אין קיצורי דרך, כל אחד ואחד עובר חקירה צולבת.

אנחנו הרכב הרביעי בטור שלפני המחסום.

אנחנו מבחינים בשוטר חמור סבר, נחוש ועקשן, מתווכח בנוקשות. והבעיה העיקרית: יש לו את כל הזמן שבעולם, הוא אינו ממהר לשום מקום.

3 רכבים לפנינו - השוטר עוצר וחוקר את הנהג!

אנחנו מתקרבים למחסום בלב כבד.

2 רכבים לפנינו - השוטר עוצר וחוקר את הנהג!

המוח מנסה להנפיק תירוץ מניח את הדעת עבור כולנו, ללא הצלחה.

1 רכב לפנינו! - השוטר עוצר וחוקר את הנהג!

השלמנו עם הקנס. שיהיה "כפרת עוונות"...

אנחנו מתקרבים לשוטר, אני פותח את החלון, מתכוונן לשלוף איזה תירוץ נדוש.

השוטר מראה לי עם היד: קדימה! סע!!!

בצל הקודש. יחד עמי לקחתי ברכבי כמה אברכים בדרכינו ירושלימה, לזכות להשתתף בטיש ובמעמד ה"שטייעדיגע תורה".

ידוע ידענו היטב שיש סגר ומחסומים. כיון שכך, כבר בתחילת הדרך ביקשתי מכל הנוסעים עמי, שכל אחד יפריש צדקה לקופת ה'מרכז' המצויה ברכב בקביעות, כסגולה בדוקה לפתיחת שערים תרתי משמע...

הדרך פתוחה וזורמת, אוטונו אנחנו מתקרבים לטלז-סטון. והנה, את אשר יגורנו בא. אנחנו נתקלים בפקק ארוך, עקב המחסום משטרתי הפרוס במחלף חמד.

לפי הקצב האיטי הבנו, שהשוטרים עוצרים כל רכב לתשאול. התחלנו לברר על קיום הפגנה או למצער הלווייה חלילה...

אמרתי בשקט פרק תהילים והזכרתי שבזכות הצדקה הכל יעבור בשלום.

תוך דקה והנה התנועה מתחילה לזרום! השוטרים הפסיקו את התשאול ונעמדו בצד כאילו מישהו עוצר בעדם.

ראיתי בחוש בפעם המי יודע כמה עד כמה הסגולה לכל דבר פועלת!

ב"ה השתתפנו בטיש ובמעמד האדיר של ה"שטייעדיגע תורה", ונפנינו לנוסע חזרה לאשדוד.

ימים נוראים תשפ"א

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כמלאך הניצב בראשו עומד ומשדד מערכות. בעיני הצופיות למרחוק חזה כבר בתחילת התקופה הנוראה את השלכותיה ואת גרורותיה.

מרן שליט"א מנהל את העדה הקדושה בעוז ותעצומות ללא חת ומורא. אנשי שלומינו מכל העולם משתוקקים להגיע לחצר הקודש לשהות בצילא דמהימנותא בימים הנוראים, לשאוב טללי אורה ותחיה ממעין המפכה מבית קודש הקדשים ולנסוך עוז ותעצומות בעצמות היבשות.

הצער והכאב גדולים. צרו צעדינו לעלות לחצר הקודש, ולא רק מחו"ל, גם בארץ ישראל הכבישים מלאים מחסומים ושוטרים.

מאות חסידים עושים את דרכם לעבר עיה"ק, לדבוק ברבם. קופת המרכז ניצבת בראש ופותחת מחסומים, מזיזה שוטרים וגדרות הצידה, וסוללת דרכים בטוחות לחצר הקודש בעלזא!

הלחן תיאור אחד מני רבות שקיבלנו מאברך מהעיר אשדוד:

"זה היה במוצאי שמחת תורה. את החג עצמו אכן נאלצתי לעשות בעיר אשדוד, אך לפחות במוצאי החג השתוקקתי להסתופף

עינינום להם ולא יראו

סיפור 2

היחידה שהתירוץ שלה לא התקבל וחויבה בתשלום קנס מלא, היתה האמא המרגיעה...

וכפי שהיא עצמה הפטירה על אתר לעיני כל בנות הקבוצה:

"אין זאת אלא, שמשמים רצו ללמדינו, שאכן, למרות שוודאי צריך לשמור כל עת על רוגע ושלווה ולא צריך להבהל למראה שוטר עם מדים, בכל זאת - כאשר בנות צדיקות נמנות לדבר מצוה ומפרישות צדקה, ובפרט לצדקה חשובה ונעלה שכזו, אל לה לאף אחת להשאר מאחור ולא להצטרף עמהן!"

אכן, אות משמים.

שאינן כאן מקום להילחץ ולצאת מהכלים" - ענתה האם לעומתה.

בסופו של דבר הכריזה הבת, שהיא תורמת 10 ש"ח מכספה הפרטי.

והנה, השוטר מתקרב לעברו האחורי של האוטובוס ומגיע לקבוצה. כל אחת מנפיקה את התירוץ אותה הכינה, השוטר שומע וממשיך הלאה.

אך הפלא ופלא, רק תירוץ אחד מכל שאר התירוצים המגובבים והאמתלאות המומצאות, לא התקבל על לבו של השוטר, "משום מה".

הסגר השלישי.

קבוצת בנות תלמידי בית מלכה נוסעות מבית שמש לירושלים, חלקן נמצאות על האוטובוס עם אימותיהם.

הדרך עובר חלק עד המחסום. שוטר עולה ומתחיל בסדרת חקירות אחד אחד. הלחץ עולה והסגולה המוכרת נשלפת.

אחת מתחייבת לתרום מכספה 5 ש"ח ל"מרכז", השניה מגדילה ל-50, וכן הלאה, כל אחת כפי יכולתה ומושיגיה.

אחת האימהות מנסה להרגיע את המצב, "זה לא כזו צרה... הכל בסדר... אין טעם להילחץ. מה אתן עושות עסק מכל שטות? אתן חושבות שיקרה משהו?!"

אך בתה לא נרגעה והפצירה באמה שהיא רוצה לתרום.

"אם את רוצה לתרום, בבקשה, תתרמי. אין לי חלילה שום דבר נגד הצדקה. זה דבר מאוד מאוד חשוב ומועיל. אבל אני חושבת

14,000 יורו בסביבה ערבית עוינת

סכום עצום נאבד לבעליו במהלך ימים לחוצים במיוחד של שמחת נישואי בתו // חתונה בצל הקורונה // מעזיבוז - מקום מנוחת מרנא הבעל שם טוב זי"ע // הפעולה הקטנה שעם השתדלות מינמלית הביאה למציאת האבידה היקרה והחזרתה לבעליה // פרסום ראשון!

שלל אישורים ומסמכים ככל העולה על רוחו של הפקיד המסועם, להוכיח שהחתן מורשה להיכנס לבלגיה ושהוא אכן נשוי וכו'.

כמובן לפעמים הם לא מבינים דיבורים פשוטים ורגועים, ורק וויכוחים וצעקות רמות גורמות להם לקלוט את "הרמז" ולהרשות לנו להתקדם, כל זה כשמאחורי ניצבים שיירה שלימה עם עשרות מזוודות ותיקים...

לאחר מסע תלאות מפרך זכינו לראות את עצמנו בבית באנטווערפן יום לפני פורים, כשאנו צובטים בעצמנו לראות שאכן המסע הארוך הזה אכן נגמר.

אנחנו מתחילים לארגן את הדברים והנה שוד ושבר - - -

מזוודה אחת חסרה!

ודווקא המזוודה היקרה ביותר!

מזוודה גדולה ביותר בה אוחסנו הדברים החשובים ביותר, עליה היינו הכי אמורים לשמור. הביגוד היקרתי והחדש, וכן שאר הפריטים היקרים.

סה"כ קרוב לשווי של 14,000 יורו (!)

היינו ממש בהלם.

ניסינו להתחיל לשחזר אחרונית את הקורות עם מזוודה חשובה זו.

זכרנו בבירור שהמזוודה הגיעה איתנו לשדה בלעמברג ואף עלתה על המסוע לכיוון המטוס, אך משם ואילך אין לנו שמץ של מושג.

לך תדע אם זה נאבד במטוס בדרך לאיסטנבול, או אולי זה כבר נשאר שכוח בשדה התעופה בלעמברג, או שמא בשדה באיסטנבול, או במטוס השני לבריסל. ואולי היא בכלל נגנבה, חדרה מחשבה עגומה לחדרי ליבנו, כשאנו מנסים לדחוקה ולהתעלם ממנה.

איך מתחילים בכלל לחפש דבר שכזה אחרי נסיעה מורכבת ומסועפת שכזו?

האווירה היתה קודרת בלשון המעטה. בעצם ניתן לומר שממש התייאשנו.

כל זה כאמור יום לפני פורים, בעיצומו של תענית אסתר. רק הרגע חזרנו מנסיעה מפרכת והבית עדיין על גלגלים, תרתי משמע. עלינו לארגן את החג שעוד רגע

שאתה מביא - זה מה שיש לך. כמה פשוט, ככה מסובך.

מחוט ועד שרוך נעל, כל פריטי הביגוד השונים מכף רגל ועד ראש, הועמסו בעשרות מזוודות מפוצצות, ועוד עשרות ומאות פריטים הנדרשים לחופה וחתונה, מהחל ועד כלה. אסור לשכוח שום דבר, כמעט ואין היכן לקנות וממי לבקש טובות שם במקום.

אחרי ימים עמוסים של ארגון הפרויקט האדיר יצאנו לדרך, בתקווה ובתפילה שהכל ילך כשורה. הגענו לשדה התעופה בבריסל, ואנסה לתאר מן הצד איך היינו נראים...

קבוצה קטנה של 11 נפשות מהלכת לה בנתיבי בית הנתיבות, כשכל אחד אחראי על מזוודה ענקית ומפוצצת וחלקם על שני מזוודות, ועוד מגוון תיקי צד ושקיות הנתלים בכל כתף מזדמן...

אבל, ברוך ד', אחרי מסע די מפרך עברנו את הדרך בשלום, ולאחר אין ספור טרדות וטרחות זכינו לשמוח בחתונה הגדולה. דווקא בגלל כל הקשיים והמתחים, השמחה בקעה רקיעים. שמחה היסטורית שנצרבה היטב בזכרון כל משתתפיה.

ימי השבע ברכות העליזים עברו ביעף ובחדווה, ואנו מתחילים לתכנן את נסיעתנו חזרה לאנטווערפן יחד עם החתן הטרי ר' זרח, שכעת - לאחר נישואיו לילידת בלגיה - כבר אמור להיות יותר קל להשיג עבורו אשרת כניסה.

דרך התחתים עברנו עם העסקנים המסורים, להמציא את המסמכים הנדרשים כדי לאשר את כניסתו למדינה, והתחלנו לעשות את דרכנו חזרה.

נזכיר רק, כי בימים טרופים אלו לא נערכות טיסות ישירות. כיון שכך, הדרך, אשר בימים כתיקונם אורכת שעות בודדות מדלת לדלת, הכפילה ושילשה את עצמה.

ממעזיבוז' נסענו לשדה התעופה בלעמברג, משם עלינו למטוס לכיוון איסטנבול שבתורכיה לעצירת ביניים. משם עלינו למטוס לכיוון בריסל שבבלגיה.

כמובן שכל מקום - עם הפקידים והכללים הברוקרטיים שלו.

בכל מקום הייתי צריך להמציא מחדש

את תקופת הקורונה המורכבת, על שלל בעיותיה וגוררותיה, אין צורך לתאר בפניכם כלל וכלל. כך גם דבר שפתיים אך למותר, לגולל את אחד הקשיים המרכזיים והעיקריים שהתהווה בתקופה זו, זהו הענין הפשוט' והבסיסי של הקמת בתים נאמנים בישראל, קרי: חתונות.

ואם בארץ ישראל לא אכלנו דבש בלשון המעטה, בבלגיה המצב ממש בלתי נסבל. בעצם אין שום סיכוי לארגן חתונה, גם לא מינימאלית. כלום, נאדה.

יהודים כמו יהודים, ככל שהגבלות חונקות כך צצים לעומתם פתרונות יצירתיים ומזורים...

גם ידידנו הרה"ח ר' משה ווייס שליט"א מעיר אנטווערפן עומד לחתן את בתו שתחי' עם החתן הרה"ר זרח גראס שיחי', שזכה לשמש בקודש אצל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

המחותנים אובדי עצות. החתן הינו אזרח ארה"ב, לפני החתונה אין שום סיכוי שהבלגים הנוקשים ירשו לו להיכנס למדינה. עשרות הצעות עולות ויורדות.

וכה מספר לנו אבי הכלה ר' משה:

"אם כל חתונה זה עסק מלחיץ, בזמן הקורונה זה פשוט הכפיל את עצמו שבעתיים, אם לא עשרת מונים. ואם מדובר בחתונה בבלגיה, הסיפור קשה בכפלי כפליים..."

אחרי הרבה ספיקות, מתחים וחוסר ידע, הגענו ב"ה לכלל החלטה: החתונה תתקיים בעז"ה בחודש אדר בעיר מעזיבוז' שבאוקראינה הנידחת...

זה היה הפתרון הטוב ביותר בתנאים הנוכחיים שנוצרו. ובעצם, זה גם היה נשמע די פנטסטי... אמנם חתונה מצומצמת כמובן, שתכיל אך כ-100 איש בלבד, אבל חוץ מעובדא מצערת זו - כל היתר נשמע ממש כמו טיול נחמד לקברי צדיקים באירופה, ועוד בשילוב של חתונה... מה יותר נפלא מזה. לא!?

אז זהו שלא!

מדובר במבצע מורכב מאוד, מכל הבחינות. כי חוץ מריהוט וקייטרינג, היינו צריכים להביא ולארגן הכל במו ידינו, בעשר אצבעותינו!

אין על מה להסתמך על האוקראינים. מה

עברו כמה ימים. הנייד מצלצל, המספר לא מוכר. על הקו נמצא פקיד משדה התעופה באיסטנבול.

הלה מברר אם אני זה ששלח את המייל בקשר למזוודה עם הפריטים האלו. עניתי בחיוב. הפקיד ביקש ממני שאמסור פרטים נוספים ומדויקים יותר לגבי התכולה, תיארתי לו כמיטב יכולתי וזכרוני. לאחר כמה דקות הוא אומר לי שאולי יש משהו, לא בטוח, זה כרגע בבדיקה.

ליבי התרונן. הנה פעמי הישועה מתחילים להתקדם.

יום למחרת, אני מגיע למשרד, פותח את המייל ומגלה הודעה בצירוף תמונות.

אני פותח את התמונות, ולא מאמין למראה עיני. תמונות מהמזוודה היקרה על כל תכולתה. שום דבר לא חסר!

הם שואלים אותי האם זו אכן המזוודה, ואני מאשר בשמחה עצומה.

ואז אני מגלה פרטים מדהימים:

מסתבר שהמזוודה נשכחה במרכז השדה באיסטנבול. שדה תעופה ענק עם מאות אנשים החולפים שם בו-זמנית. היא עמדה כך באמצע המעבר במשך כמה שעות! כשמסביבה חולפים מאות אם לא אלפים מבני דודנו הנחמדים... הם יכלו בקלות להחזיק בידיהם ופשוט להמשיך ללכת בטבעיות, אך לא! כולם הקיפו אותה והמשיכו הלאה!

כך עד שאחראי ביטחון מצא אותה והעבירה למחלקת אבידות.

התורכים העלו את המזוודה על המטוס הבא, ותוך ימים ספורים קיבלנו אותה.

עין לא נותרה יבשה כשפתחנו אותה, וגילינו את כל התכולה שלימה וקיימת, ללא שום נזק או חסר.

אנחנו ממששים את המזוודה עם דמעות פורקן על מתח גדול שבבת אחת התפוגג.

אך הרבה יותר מכך, דמעות של שמחה על הכוח העצום שיש לנו בבית.

על שזכינו שאבינו רוענו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שלח לנו ברכה גדולה ועצומה של: "והוא סגולה לכל דבר"

אשרינו שזכינו!

המזוודה לאחר שהוחזרה לר' משה בשלמותה!

הענקתי לכל אחד סכום כסף. הקופה עברה אצל כל בני המשפחה אחד אחד. כל אחד בתורו הכניס את הסכום ונשא תפילה חרישית בלשונו ובמילים משלו.

זה היה מעמד מרטיט. לחלף זה אף 'עלה' בדמעות שבצבצו להם בקצה העיניים, ללא בקשת רשות לפני כן...

הסיבוב הושלם. לא היה לי שום ספק שתפלתנו התקבלה! פשוט הרגשתי את זה בחוש.

החג והשבת עברו. מגיע יום ראשון, אני נכנס למשרד, התחושה הנפלאה עדיין מלווה אותי, ואני מרגיש מחוזק יותר להתחיל את ההשתדלות.

מכיוון שכאמור לא היה צל של מושג היכן נאבדה המזוודה, החלטתי להתחיל לחפש בשלבים כפי סדר הנסיעה. תחילה בלעמברג. איתור מספרי טלפון ואימייל שלהם, להתקשר ולשלוח הודעה על האבידה.

בעצם חוץ מלכתוב שנאבדה מזוודה כזו וכזו בצירוף פרטי נסיעה ושמות הנוסעים, קצת פירוט על התכולה, לא היה לי עוד מה להוסיף. לא מקום משוער, לא שעה, לא סיבה, כלום.

וכך עברתי משדה התעופה בלעמברג לשדה באיסטנבול ומאיסטנבול לבלגיה וכן לשני חברות התעופה. לכל אחד אני משאיר אותה הודעה דומה ומעורפלת על איבוד מזוודה שאולי קרתה אצלם...

סיימתי, אמרתי לעצמי אני את שלי עשיתי ומה שיהיה יהיה. ולא התעסקתי יותר בנושא.

מגיע, ותוך כדי נפל עלינו הבלגן וכאב הראש הלא פשוט עם המזוודה.

השעון המתקדם לא היטיב איתנו, אך אנו מצידנו החלטנו להתעלם ממנו כרגע, ולהתחיל לארגן את הפורים. היום בלילה פורים, מחר ערב שבת, אין זמן. הסתערנו על הכנות החג והשבת.

בליל פורים התיישבנו לסעודה, וכמובן שהנושא של המזוודה עלה, אחד מספיד ומבכה, והשני עוד מנסה אולי בכל אופן לתת רעיון כזה או אחר, אבל הייאוש כבר קנה שביטה בלב כולנו.

אני עצמי הייתי מבולבל, עוד לא עיכלתי מה עבר עלי בימים האחרונים, והנה צנחתי לסעודת פורים. שקעתי במחשבותיי.

הסעודה התקדמה, כשכולם עדיין רוחשים ובוחשים. אך בשלב מסוים עצרתי הכל, ביקשתי שקט מוחלט:

"ילדיי היקרים" פתחתי.

"אני שומע הרבה קולות של ייאוש, אבל אני רוצה לבשר לכם, כי אני לא התייאשתי!!!"

הם מביטים לעברי בתימהון, בודקים אותי היטב, מנסים לנחש, מה אני יודע שהם לא. ואולי בכלל טמנתי להם איזה קטע 'פורימי' בדבריי. אך אני המשכתי בשלי.

אני פונה לילד הגדול ומבקש ממני שיביא אלי את קופת הצדקה של "מרכז מוסדות בעלזא".

אני לוקח את הקופה בידיי, מרים אותה לעיני כל, ואומר בקול שקט:

"יש לנו בבית קופה קדושה, קופה סגולית ומיוחדת הנושאת עימה את ההבטחה של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א "והוא סגולה לכל דבר!"

"אין לי ספק כלל, שבכוחה של מצוות הצדקה לחולל נפלאות ולהחזיר לנו את המזוודה!"

"אני מבקש שכל אחד ואחד מכם יפריש כעת מטבע לקופה הקדושה, כדי שנזכה במציאת המזוודה, וזו אכן תחזור אלינו הרבה יותר מהר ממה שאנחנו חושבים!"

האווירה החגיגית של פורים הרצינה פתאום דממת אלחוט השתררה על פני בשולחן.

מונית בקליק

המילים מקפצות לנגד עיני. אני נושא בשקט תפילה להשם יתברך ומבטיח שאם נהיה ב'רמת אברהם' עד השעה 4:00, אכניס סכום מסויים לקופת ה'מרכז'.

אני בקושי מסיים, ואחד הילדים נזעק "הנה מונית".

אני מרים את ידי לעברו כשתוך כדי אני מסכם עם רעייתי שמקודם תיסע היא והילדים הקטנים, ואנחנו נגיע במונית נוספת.

אני מתקרב לחלון ומתחיל לבקש ממנו שיזמין עבורי מונית נוספת, אך הוא לא מקשיב לדבריי.

"למה אתה מחכה" הוא מרעים בקולו "אין זמן, תיכנסו כבר".

אני מציית, ו...כולנו נכנסים לתוך המונית, כשהגדולים מחזיקים עליהם את הקטנים, אך הנהג לא אכפת לו. הוא עסוק בטיסה משלו... בלי להגיד מילה על המטען החורג.

אנחנו מגיעים לפתח הבניין, אני משלם לו ויוצא מהמונית, מביט בשעון, ועומד נדהם. השעה: 4.00 בדיוק!

עלינו הביתה במהירות, אך דבר ראשון קיבצתי את כולם לעבר הקופה, סיפרתי להם במילים קצרות את הנעשה ב-13 הדקות האחרונות, ותיכף קיימתי את הבטחתי.

מה טוב חלקנו!

ידידנו הרה"ח ר' אהרן כהן שליט"א מנהל מערכת ותלמודו בידו מספר לנו ברגש:

בפורים תשפ"א זה קרה לי. איני יודע האם היו אלו אדי היין שערפלו את מוחי, או סתם טרדות ועומס מצוות היום שנמשכו בהדרת קודש.

כך או כך, מצאתי עצמי ביום שישי דפורים בשעה 15:47 אחה"צ אחרי סעודת פורים אצל אבי עם כל בני המשפחה בתחנת האוטובוס ברח' נהר הירדן בבית שמש, כשאני צריך להגיע לביתי בשכונת 'רמת אברהם' המרוחקת.

אחרי בדיקה בקו המידע אני מגלה שהאוטובוס הבא, האמור לעבור בתחנה לכיוון ביתי יבוא תיכף במוצאי שבת...

אין ברירה, אני משלים בעצמי עם החיסרון כיס. ניקח 2 מוניות שיספיקו לכל בני המשפחה, העיקר שכבר נגיע הביתה לקראת שבת.

אני מתחיל להושיט את אצבעותיי לעבר המוניות הבודדות החולפות על פנינו, אך אף אחת מהן אפילו לא עוצרת. הזמן חולף והלחץ עולה.

"אולי נלך ברגל" עולה ההצעה, ונופלת מיד. מדובר בהליכה קשה שעם ילדים קטנים תיקח קרוב לשעה, ונגיע בהדלקת הנרות ממש. לא מעשי לחלוטין.

"סגולה לכל דבר".

הנורה שלא נדלקה

הייתי אז ליד הדלפק בחנות, הזעקתי את כל העובדים שיבואו מיד אל הקופה, הם היו בטוחים שקרה משהו... אני שולף את הקופה הסגולית והמסוגלת, ומתרים אותם.

נסענו שוב לטסט שלישי, בלי לעשות שום דבר נוסף, עם הנורה הבעייתית כמות שהיא, וכמובן שהטסט עבר בהצלחה!!!

אתם שואלים אותי אם התפלאתי? ממש לא!

אנחנו ב"ה רגילים אותי בניסי הקופה הקדושה.

כן הרגשתי תחושת פספוס! איפה היה השכל שלנו במשך חודשיים?! למה הנורה שלנו לא נדלקה בזמן?

כל ההתרוצצויות והטרחות והכספים הרבים שהוצאנו לחינם, כשהישועה נמצאת בעצם אצלי בחנות על הדלפק...

ומכאן אני פונה לקהל:

נתקלתם בבעיה כלשהי? מטלה מורכבת?

קופת המרכז לא חייבת להיות המוצא האחרון כשכל השערים האחרים נעולים.

השתמשו בה כהשתדלות הראשונה שלכם!

הרבה יותר, זמין, נוח, וגם זול... לא חבל?!

כולם מכירים אותם. צרכניית "מפעל הלבשה". החנות שמשרתת את ציבור לקוחותיה בכלל ואת חסידי בעלזא בפרט זה עשרות שנים בנאמנות.

החנות מחזיקה בטנדר מסחרי באופן קבוע, לעבודה יומיומית עבור העברת סחורות בין המחסן לסניפים השונים, הבאת סחורה מהמפעלים השונים, שינוע הזמנות גדולות לערים וכן הלאה.

כמו כל רכב, פעם בשנה הטנדר צריך לעבור טסט ובדיקת תקינות כדי לקבל רישיון רכב, שהכל תקין והרכב יכול להמשיך לנוע בכבישים.

לפני כמה חודשים זה קרה. הגיע התאריך בו הרכב נכנס לטסט. הכל עובר בהצלחה, נהג הטנדר כבר מתכוונן ליציאה אך הנה צצה בעיה קטנה, על הצג יש נורה מהבהבת כלשהי המתריעה על תקלה, נשאר לנו "רק" לסדר את התקלה והרכב מקבל רישיון.

תאריך הטסט היה ב-09.08.2020 למספרם.

אך הוא לא שיער בדעתו מה מחכה לו בגלל הבעיה השולית הזאת, שעל פניו נראית כתקלה בצג, מאשר בעיה אמיתית בתקינות הרכב.

חודשיים שלמים [!] לקח לו עד שהצליח לקבל את הרישיון המחודש בתאריך - 06.10.2020 למספרם.

מה קרה בחודשיים האלה?

מתאר לנו ידידינו ר' יוסף עמרם שליט"א, מבעלי "מפעל הלבשה":

חודשיים של טרטורים הלוך ושוב. ביקורים בעשרות מוסכים בכדי "למצוא" את הבעיה המעיקה - אך ללא הצלחה.

לאחר כמה שבועות, כבר עלו ב"ה על שורש התקלה, אך עוד לא נמצאה הדרך לפתרון...

ניסינו להעביר את הרכב טסט מחודש, אך שוב פעם עצרו בעדנו עקב הנורה.

כמה מצער וכואב, אך רק אז נזכרנו: "והוא סגולה לכל דבר" הבטיח לנו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

הצג המואר לאחר התרומה

הטנדר נשוא הסיפור

הטסט עם 2 התאריכים

שאלתו המהדהדת של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א אל שליח קופת ה'מרכז':

"ליודיג'סט אויס אויך מיין מרכז פושקע?"

"נכנסתי עם קויטל אל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, אך לזאת לא ציפיתי!" מספר לנו בהתרגשות שליח 'די הייליגע בעלזער פושקע' בעיה"ק ירושלים הרה"ח ר' חיים מנחם פירר שליט"א.

"מרן שליט"א שואל ומתעניין במה אני עוסק, ואני עונה שאני מרוקן את הקופות מבתי אנשי שלומנו.

"האם יש בזה די עבודה לכל השנה" שואל מרן שליט"א.

שמחתי לענות שב"ה יש ציבור גדול, ויש בזה די והותר עבודה.

מרן שליט"א מרים את עיניו הק' ומביט בי, והשאלה הבאה פולחת את האויר:

"ליודיג'סט אויס הויך מיין מרכז פושקע?" [=האם הנך מרוקן גם את קופת המרכז שלי?]

משלא השבתי מאומה, ציוה עלי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לסכם עם הגבאי הרה"ח ר' מעכיל פירר שליט"א שפעם בחודש אבוא לרוקן את הקופה הנמצאת בקודש פנימה!

כמובן שהתרגשותי לא ידעה גבולות. הנה אזכה כעת מדי חודש בחודשו להיות השליח האישי של מרן שליט"א להעביר את תכולת הקופה אל מרכז מוסדות בעלזא.

אך מלבד שמחתי האישית, עמדתי נפעם ונדהם.

תמיד ידעתי ושמעתי עד כמה הקופה קרובה אל ליבו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. אך כעת זכיתי לראות ולשמוע באופן אישי עד היכן הדברים מגיעים, וכי גם על הענין ה'טכני' של ריקון הקופה נותן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את דעת קדשו ---

ה'פטור' התקבל לנכון

משפחת פויגל היקרה מבית שמש משתפת:

יום כ"ז אלול תש"פ, יו"ד של כ"ק מרן מהר"ש זי"ע, בנו היה צריך להתייצב בלשכת הגיוס להסדרת פטור מהצבא.

בדקנו היטב שהוא מצויד בניירות ובמסמכים הנדרשים: תעודת מזהה, כסף לנסיעות, וכדו'. כך יצא הבחור לדרכו בזמן ועלה על האוטובוס בשעה המיועדת. התור נקבע לשעה 1:30, כשפני ידיעתנו תוך חצי שעה הוא כבר היה אמור להיות אחרי.

סיכמנו איתו שתיכף ביציאתו מן המקום הוא ירים אלינו טלפון לעדכן שהכל בסדר. הזמן מתקדם, הוא כבר מזמן היה אמור לגמור שם. מחוגי השעון כבר מסמנים את השעה 2:30 ואנחנו עדיין יושבים דרוכים ומחכים לצלצול.

השעון אינו מתחשב בנו. השעה כבר 3:00 ועדיין הטלפון דומם. המתח רב, האם הצליח דרכו או שמא חלילה השתבש משהו?

בשעה 3:10 קמה האם והביאה שטר של 100 ₪ ושמה על קופת המרכז, בהכרזה: "אם הוא מתקשר עד שעה 3:30 שהוא קיבל את הפטור והכל בסדר, אזי הכסף נכנס תיכף לקופה".

הדקות נוקפות, והלחץ עולה בהתאם, אספנו את כל הילדים והראינו להם את השטר המוכן

לצדקה. התפללנו כולנו שעד השעה המיועדת נתבשר בבשורות טובות.

השעה: 3:26.

אנחנו אוחזים באמצע אמירת מזמור תהילים במשותף. לפתע מפלח באויר צלצולו הרועם של הטלפון:

"הפטור בידי" מבשר הבן בצהלה. כשאינו לו מושג על הדרמה המתחוללת מעברו השני של הקו.

יש לו מושג רק על הדרמה שהוא עצמו עבר...

"אךך, זה לא היה פשוט כלל וכלל" הוא מספר.

"חיכיתי והמתנתיעוד ועוד בחוץ, אך אין קול ואין עונה ואין קשב. אף אחד לא קורא לי ולא מעדכן אותי מה עלה בגורלי. אני יושב מלא בחששות, שמא לא הבאתי את המסמכים המתאימים ושמא אני הולך ומסתבך חלילה עם רשויות הצבא.

רק לפני דקות אחדות נקראתי לפתע לחדר פנימה, כשמסמך הפטור נתחב לתוך ידי ואני מובל החוצה אחר כבוד" מסיים הבן את דבריו.

האם ניגשת בהתרגשות לקופה ודוחפת את השטר פנימה.

שוב פעם זכינו כולנו לראות את התגשמות ההבטחה: והוא סגולה לכל דבר!

האלפון האמיתי שהגיע אחרי 30 שנה!

הקופה, בצירוף תפילה מעמקי הלב שאזכה להגיע לחברי ולפייסו כראוי.

יום למחרת, ניגשתי שוב לקופה והוספתי עוד סכום של \$ 93 כמנין "מחילה", כשאני שוב נושא תפילה שאזכה בעבור כך למחילה וסליחה וכפרה בקרוב.

באמצע חול המועד אני מקבל טלפון. הקול לא מוכר, הדובר מעבר לקו מזדהה בשמו המלא, ואני מרגיש שאני הולך להתעלף.

כן! זה הוא!

אני מחפש אותו בכל העולם, ופתאום הוא צונח אצלי מבלי שום הכנה מוקדמת.

קולי בוגד בי, ובקול חנוק אני שואל אותו מה הביאו להתקשר אלי.

הלה מסיח לפי תומו שהציעו לו שידוך לבנו, והמשפחה המדוברת משתייכת לקהילה שלי ואף מתגוררים בשכונות. כשהתוודע שחברו משנות הישיבה מתגורר בשכונתם ראה לנכון לפנות אלי לביורורים.

לקח לי כמה דקות טובות לצאת מההלם. כשחזרתי לעצמי, אמרתי לו שלפני שאני נותן לו את האינפורמציה אני חייב לדבר איתו בנושא חשוב מאוד. בדקתי בזהירות לגבי המעשה ההיא. מסתבר שחברי שכח לחלוטין מכל הסיפור והסכים תיכף ומיד למחול ולסלוח בפה מלא, ולהוריד כל שום שמץ של קפידה.

אני שומע את הדברים, ואני בטוח שאני הוזה. עול רגשי עצום ורובץ ירד ממני בין רגע. אבן ענקית נגולה מעל ליבי.

כמובן שלא עצרתי את עצמי, ושיתפתי אותו בסיפור המלא והבלתי ייאמן שהתרחש עמי בזה הרגע. לאחר מכן סייעתי לו כמובן בביורורים ונפרדנו ברגשי ידידות, כשאני מניח את הטלפון על כנו ומציין שוב לעצמי כמה אני בר מזל שזכיתי להכניס את הקופה הקדושה לתוך ביתי.

במלוא הכרת התודה
א.ו. במוקלין

תחילת דבריי אקדים ואומר שאיני נמנה על חסידות בעלזא, אך זכיתי לקבוע את מקום תפילתי בשטיבל של בעלזא. משם היתה קצרה הדרך להיכרות עם ההייליגע פושקע.

הכנסתי אף אני את הקופה הקדושה לביתי, ואני זוכה ב"ה לראות גדולות ונצורות. אולם, כאשר הסיפור דלהן התחולל, התרגשתי מאוד ואמרתי לעצמי שאני חייב לשתף אתכם - חסידי בעלזא - שתדעו להעריך לנכון את המתנה הגדולה לה זכיתם.

כדי להבין את הסיפור עלינו לחזור אחורה מעל 30 שנה.

הייתי אז בחור צעיר, ולמדתי בישיבת "כוכב מיעקב" - טשעבין.

יום אחד נקלעתי לוויכוח עם בחור מסוים, הטונים עלו, והרמה ירדה בהתאם... בלהט הדברים הוצאתי עליו מילה מסוימת מהפה, זה היה ברבים, והלה נפגע מאוד מאוד.

הימים חלפו וכל המקרה פרח מזכרוני. חלפו קרוב ל-30 שנה, והנה נזכרתי מהמקרה הזה. מצפוני התחיל להכביד עלי, בחושי: הרי ביישתי אותו ברבים ועדיין לא ביקשתי את סליחתו עד היום. הסיפור ממש התחיל לרדוף אותי, יומם ולילה.

ידעתי שכל עוד לא אשמע ממנו בפה מלא שהוא מוחל וסולח בלב שלם, אין סיכוי שאמצא מרגוע לנפשי ולהשקיט את מצפוני.

אך הבעיה הגדולה היתה, שלא היה בידי שום מידע אודותיו, מה עושה כיום, היכן הוא מתגורר וכדו'. הוא לא מהקהילה שלי, הוא התחתן כמה שנים אחרי, והקשר מאז אבד לגמרי.

התחלתי לטלפן לחברים מימי הישיבה, אולי מישהו יוכל ליידע אותי באי-אלו פרטים עליו, אך ללא הצלחה.

ניסיתי לברר אודות משפחתו, אך לאחר בירורים נודע לי שאביו נפטר לפני כמה עשרות שנים, ואמו התחתנה שוב והיגרה למדינה אחרת. כעת כבר גם אין לי מושג אם הוא בכלל נמצא בארץ. מצאתי את עצמי ללא שום קצה חוט.

את הידיעה הזאת קיבלתי בערב חג הפסח, יום לפני בדיקת חמץ. הרגשתי שמיציתי את כל דרכי ההשתדלות, הגיעה העת להפעיל את הסגולה שהיא למעלה מכל.

עוד באותו יום ניגשתי לקופה הקדושה של מרכז מוסדות בעלזא בארץ ישראל והכנסתי סכום הגון של \$ 100 לתוככי

זה היה גם לי סגולה

האווירה
מחושמלת לגמרי.

הילד ניגש אל הקופה ומשלשל את
המטבע לצדקה, כשבאותה שעה אימו
מתפללת ומתחננת עבורו למען תזכה שבנה יקירה
יזכה לגדול בתורה ובמצוות ובמעשים טובים.

עין לא נותרה יבשה ברחבי האולם.

זו המתנה הכי גדולה שהורים יכולים לתת לילדם! לצייד אותו במצוות
הצדקה פאר די הייליגע בעלזער פושקע ולזכות בסגולה הגדולה "סגולה
לכל דבר" לכל החיים!!!

והם, ילדי קרית גת, זכו לכך!

כה לחי!

מעמד 'חומש סעודה' הינו תמיד מעמד מרגש.

אח... לראות ילדי חמד מתחילים את לימוד התורה לראשונה בחייהם...
הרי לרגעים אלו מתנקזים כל התפילות של ההורים והסבים, וכל הדורות
שלפניהם!

זו השאיפה, שנזכה לראות את בנינו עוסקים בתורה.

בשילהי חודש אדר שנה זו, התקיימה מסיבת ה'חומש-סעודה' לילדי
החמד בתלמוד תורה דחסידי בעלזא בעיר קריית גת.

המעמד התנהל למישרין על הצד היותר טוב, כמו בכל תלמוד תורה
מכובד. אך שם, בהנהלת הת"ת, השכילו ולקחו את המעמד צעד אחד
קדימה. אם כבר 'מעמד', עת רצון גדול וכביר כזה, למה שלא ננצל את
הזמן הנעלה עד תום!?

"כ"ק מרן אדמו"ר
שליט"א הרי הבטיח:
"הוא סגולה לכל
דבר". אם כן, הבה

נצייד את הפעוטות היקרים
- תינוקות של בית רבן - עם הסגולה
הקדושה תיכף בראשית תחילת דרכם
בשבילי התורה הקדושה.

הלוא ביום זה הם מתחילים להגשים
את השאיפה הכי נעלה של הבריהא.
כל כך הרבה דמעות בקשות ותחינות
מלוות את הרגעים האלו, וודאי
שהדבר הכי נכון כעת זה לצייד
אותם בברכת השמירה הנעלה
והמסוגלת.

למקום הובא קופת מרכז
מוסדות בעלזא ענקית אליה
עלו התלמידים על גבי שלשה
מעלות מיוחדות שהותקנו
במיוחד עבור כך.

מאחורי המחיצה הוכנו מראש ערכות
לכל האימהות, המכילות מטבע לצדקה, ותפילה
מיוחדת לאם להצלחת ילדיה בתורה.

המעמד האדיר מתחיל.

הניגון המרגש 'זוכנו לגדל בנים ובני בנים'... מתנגן ברקע ברגש ובחום,
שעה שהמנהל הרה"ח ר' אהרן אלי' פולק שליט"א מכריז את שמות
הילדים, וכל אחד ניגש בתורו אל אימו מאחורי המחיצה, שם היא מציידת
אותו במטבע לצדקה ובדמעת אם חמה.

פנימיות סוד מצוות צדקה

שיחת-חג מיוחדת על מעלת וסגולת "צדקת ארץ ישראל" באספקלריית פנימיות התורה ובראי תורת הקבלה עם הגאון הגדול אוצר החכמה רבי פינחס פרידמן שליט"א, ראש ישיבת "מבקשי השם" דחסידי בעלזא, שניאות לפתוח צוהר לפנימיות סוד מצוות צדקה:

**"הנותן צדקה ביד רחבה ובפרט לעמלי תורה -
בונה עולמות ומייחד שם שמים, וזוכה
לבנים טובים ולפרנסה בשפע רב"**

קופה זו מלאה וגדושה בישועות וסגולות, כפי שחרט כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א עליה את סגולת-קדשו: "והוא סגולה לכל דבר", ודבר זה מהמפורסמות.

בימים אלה, מן הראוי לשוב ולהתבונן במעלת הצדקה שאנו מקיימים, ובפרט בזמן מהזמנים במשך היום, כגון לפני התפילה וכדומה, וכן לחקור בעומק פנימיות התורה על מעלת הצדקה וסגולותיה בכלל ובפרט: כיצד הצדקה מקרבת הגאולה? מהו סוד "צדקה תציל ממוות", מדוע מתפללים לכיוון מזרח? ומה הקשר בין כל זה לבין גתנית צדקה קודם התפילה?

על כל אלו ועוד, נועדנו עם הגאון האדיר רבי פינחס פרידמאן שליט"א, ראש ישיבת מבקשי

"מרכז מוסדות בעלזא" בארץ ישראל מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, כדי לרומם קרנם ולהזהיר מזלם ומצבם של רבבת אלפי לומדי התורה, הקטנים עם הגדולים, בכל רחבי ארצנו הקדושה, החל מצעירי תשב"ר קדושים וטהורים שהבל פיהם מחיה עולם מלא ועד אברכי משי יקרים מפנינים העושים לילות כימים בעמל התורה מתוך הדחק, ובתווך לגיונות של אלפי בחורי חמד מקדשי ה' המחיים עצמם באהלה של תורה וחסידות.

ל"מרכז מוסדות בעלזא" המפורסמת והמפוארת, ישנה קופת-צדקה "צדקת ארץ ישראל" הקבועה בביתם, במקומות לימודם ואף במקומות עבודתם של כל אנ"ש בכל מקומות שהם, אשר כבר הכירו וידעו כי

ליל הסדר, השולחן ערוך במצות ויין, כל מיני מטעמים ומגדנות החג, ובכל בית בישראל פותחים את ההגדה באמירת: "כל דצריך ייתי ויפסח כל דכפין ייתי ויכול", ואכן הלכות חג הפסח פותחות בנתינת קמחא דפסחא ו"מעות חיטין" לעניים, וכל מהותו של מועדי ה' מונח הציורי התורני שלא לשכוח מאותם שאין להם ויש לתת להם ביד רחבה ובעין טובה, כדי שיוכלו גם הם לשמוח ולהתענג בימים טובים כראוי.

ואכן כלל ישראל קדושים, נותנים ונותנים זה לזה בשפע ברורה ובנעימה. לצד כל זה, ישנם כאלה הדואגים כל ימות השנה לתת צרכם של עניי תלמידי חכמים, לתמוך בהם כדי שיוכלו ללמוד תורה בהרחבת הדעת. לשם כך נוסדה

וגם כעת, כאשר ביקשנו לקבוע זמן לשמוע שיחת-חג רצופת גילויים על פנימיות הצדקה, קיבלנו מיד הסכמה נלהבת, ואכן, ליקטנו מחרוזת פנינים ויהלומים נפלאים ומאירים כספירים, צללנו אל פנימיות התורה להביא משם אוצרות למעלת הצדקה.

"וצונו על היד" צדקה לתת ביד דווקא

אנו מנסים לברר. ידוע כי במצות צדקה יש הדגשה מיוחדת על קיום מצוות הצדקה בידיים דווקא, כמאמר הפסוק: "ולא תקפוץ את ירך", "כי פתוח תפתח את ירך לו". בעצם, הלא רוב המצוות אנו מקיימים בידינו, כמו השבת אבידה, לקיחת ארבעת המינים וכדומה,

מגלה עין טובה לשתף לכל אחד, ללמוד וללמד בחפץ לב, ולסייע בכל דבר שבקדושה, באור התורה ובמעייין הנובע.

בפרט למען "מרכז מוסדות בעלזא" לבבו פתוח ופיו מפיק מרגליות טובות ומאירות, וכמה וכמה מעמדים גדולים ומפוארים, כמו ההתוועדות המרכזית שהיתה בחודש אדר השני שנת תשע"ו, ועוד אירועים רבים, אשר הגר"פ שליט"א נטל חלק במאמריו הנפלאים בלהב ובלהט אש קודש, ועל כולם הקביעות המיוחדת שנטל עליו בחיבה, להיות פותח מגבית הקודש השנתית המתקיימת באר"י, בדברי חיזוק והתלהבות הנאמרים בהיכל הגדול והקדוש בבית המדרש, בנוכחות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

השם, שניאות לשבת לשיחת-חג מלאה וגדושה באוצרות ובגילויים נפלאים כדרכו בקודש, דברים השווים לכל נפש, המיוסדים על סוד ויסוד תורת האמת שגילה קדוש האריז"ל ותלמידיו הגדולים, ומובאים בתורת רבותינו הקדושים תלמידי הבעש"ט הק' זי"ע

בדרך כלל, אמורים לפתוח מאמר זה, עם משפט ידוע כמו: "זכינו והרה"ג רבי פינחס שליט"א נעתר לבקשתנו, פתח בפנינו את דלתו הנעולה, והקדיש מזמנו היקר..."

ברם, מי שמכיר את הרה"ג רבי פינחס פרידמן שליט"א יודע, כי דלתו פתוחה לכל אחד להשפיע חכמת התורה בשתי ידיים. הוא

ולא מצינו בשום מקום שיאמר הפסוק: "פתוח תפתח את ירך" אלא רק בצדקה.

הגר"פ שליט"א: אכן, שאלה יפה ואנסה להסביר זאת ע"פ פנימיות התורה. מצאנו בגמ' (ברכות ה:), שרבי חייא בר אבא חלה ונחלש, הגיע אליו רבי יוחנן ושאל אותו האם חביבין עליך יסורין, ענה לו: לא הן ולא שכרן, אמר לו רבי יוחנן: הושט לי את ירך והושיט לו רבי חייא בר אבא את ידו והקימו רבי יוחנן מחוליו.

שם ל-ל-י- מסוגל לרפואה

והנה, גילה לנו הרה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב זצ"ל בספרו "אגרא דפרקא" (אות קעד) דבר נפלא בשם רבינו האריז"ל ב"שער מאמרי רז"ל" (ברכות שם), לבאר איך הקימו חכמינו ז"ל את החולה בנתינת היד, כי נתכוונו בראשי תיבות י"הב ל"יה לשם הקדוש י-ל-י [השם השני מע"ב שמות] שהוא מסוגל לרפואה, ויש לשלב בזה מה שאמר האריז"ל (שער הכוונות קבלת שבת דרוש א), כי שם זה יוצא גם מראשי תיבות של הפסוק: ה' לאורך ימים, כי שם זה מסוגל להשפיע אריכות ימים, לכן על ידי שנתנו ידם זה לזה ונתכוונו בראשי תיבות י"הב ל"יה לשם זה, המשיכו רפואה שלמה ואריכות ימים.

וכאן, חותר פנימה הגר"פ שליט"א, אנו מגיעים לקיום מצוות צדקה ביד דווקא. מפורסמים הם דברי חכמינו ז"ל כי אברהם אבינו לפי מזלו לא היה ראוי להוליד בנים, כמו שכתב רש"י בפר' לך לך שאמר לו הקב"ה לאברהם: "צא מאצטגנינות שלך שראית במזלות שאינך עתיד להעמיד בן, אברהם אין לו בן, אבל אברהם יש לו בן". כלומר שהוסיף הקב"ה את ה' לשמו, כדי להגביהו ולהעלותו למעלה מן המזלות, ולמעשה הדבר מבואר בזוהר הקדוש (פרשת פנחס רטז:), כי באות ה' נברא העולם וכל המזלות והכוכבים נבראו באות זו ומקבלים חיותם ממנה.

הקב"ה הוסיף אות ה' לאברהם שיזכה לבן

ממילא ברור כי ע"י שהוסיף הקב"ה את ה' לשמו של אברהם זכה להתעלות על המזלות, ולזכות ולהוליד בן, ולא רק בנים אלא גם אות ה' מסוגלת להשפיע חיים ארוכים ומאושרים, כמבואר בזוהר הקדוש (פרשת נשא כגג). זאת ועוד, גם פרנסה מונחת שורשה באות ה', כמו שביאר הרה"ק בעל "אוהב ישראל" (לקוטים חדשים פרשת במדבר ד"ה איש על דגלו) בשם הרמ"ע מפאנו בספרו "עשרה מאמרות", כי כמו שאות ה' מסוגלת להשפיע זרע של קיימא בבחינת: "הא לכם זרע", כן היא מסוגלת להשפיע פרנסה, ונרמז גם בכתוב זה: "הא לכם זרע וזרעתם את האדמה" - זרע של תבואה, נמצינו למדים כי אות ה' היא שורש השפע לכל השלשה: בני, חיי, ומזוני.

והנה ידוע כי בכל דבר שאנו רוצים השפעה מן השמים, עלינו לעשות מעשה טוב בעולם הזה. ולכן אם אנו רוצים שהקב"ה כביכול ישפיע לנו שפע רב טוב וברכה משולשת מאות ה' שבה נברא העולם, אנו חייבים להקדים אתערוותא דלתתא עבודת הקודש שתגרום לפתיחת

ידו, וזה עושים ע"י צדקה, כי כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים.

חמשת אצבעות בנתינת צדקה וממשיכים השפע

ולכן ברור מדוע הפסוק מדגיש במצות צדקה: "כי פתוח תפתח את ירך לו", כי על ידי שאנו פותחים ה' אצבעות היד לרחם על הבריות ולקיים מצוות צדקה, אנו מעוררים בכך אתערוותא דלעילא שגם הקב"ה יפתח למעלה אות ה' שורש כל השפע, וכמו שכתב הרמב"ן (שמות ג-ג) בשם המדרש: "אם פותחין את ידיהם ועושיין צדקה אף אני אפתח את ידי, שנאמר: יפתח ה' לך את אוצרו הטוב".

ובזה נבין מה שאמר רבי יוחנן: "הב לי ירך", כלומר תן לי את ה' אצבעות ירך שפתחת תמיד לתת צדקה לעניים, כדי לחברן עם ה' אצבעות ידו של רבי יוחנן שלא נפגמו, ועל ידי התחברות שתי הידיים של הקדושים הללו, זכה לרפואה שלמה.

השאלה היא לגבי אנשים פשוטים כערכנו, האם אנו גם יכולים להשתמש בסגולה זו לזכות לרפואה שלמה והשפעות טובות?

בוודאי שכן, כי זו היתה דרכו של אברהם אבינו לפתוח את ה' אצבעות ידו לתת צדקה, ככתוב: "כי פתוח תפתח את ירך לו", וע"י שאנו מפרישים צדקה בקביעות, באתערותא דלתתא מתעוררת אתערוותא לעילא שגם למעלה בשמים נפתח שורש השפע מהאות ה', לרפא את החולה, ולהמשיך לנו שפע של בנים חיים וקיימים וברכת פרנסה בהרחבה, כהבטחת הכתוב: "כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלקיך בכל מעשיך ובכל משלח ירך".

ולכן ברור מדוע הפסוק מדגיש במצות צדקה: "כי פתוח תפתח את ירך לו", כי על ידי שאנו פותחים ה' אצבעות היד לרחם על הבריות ולקיים מצות צדקה, אנו מעוררים בכך אתערוותא דלעילא שגם הקב"ה יפתח למעלה אות ה' שורש כל השפע, וכמו שכתב הרמב"ן בשם המדרש: "אם פותחין את ידיהם ועושיין צדקה אף אני אפתח את ידי, שנאמר: יפתח ה' לך את אוצרו הטוב".

זאת ועוד על ידי פתיחת היד לצדקה למטה מעוררים פתיחת היד של מעלה, שהוא שם הקדוש ח-ת-ך הרמז בסופי תיבות: פותח את ירך לו - תפתח את ירך סופי תיבות השם הקדוש ח-ת-ך, כי בזכות פתיחת היד לצדקה מעוררים פתיחת היד למעלה ע"י שם קדוש זה.

ולכן גם מובן כפל הלשון: "פתוח תפתח", כי על ידי שם קדוש זה נפתחים שתי פתיחות למעלה, פתיחת ידו של הקב"ה להשפיע מזון: "פותח את ירך ומשיב על כל חי רצון", ופתיחת ידו של הקב"ה להשפיע חיים: "החותר חיים לכל חי". וזהו שמבטיח הכתוב: "נתון נתון לו... כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלקיך" וגו' להשפיע מזון וחיים.

בנתינת צדקה מייחדים שמו יתברך וממשיכים שפע רב

בספרים אנו מגלים כי יש סוד גדול המתהווה בעצם מעשה הצדקה, ויש ענין לכוון כוונות בזה של ייחוד שם ה'. מהי אותה כוונה עמוקה?

אכן, מאשר הגאון רבי פינחס שליט"א. כפי שאמרת, אחד מיסודות מעלת הצדקה, היא שע"י מצוות צדקה, שהאדם מושיט ידו לעני ומעניק לו מטבע לצדקה, זוכה האדם להמשיך שם הוי"ה הק' ולהשלים פנימיות הדבר, וכלשון הזוה"ק (פר' בחוקותי דף ק"ג): "מאן עביד שמה קדישא ככל יומא, הוי אימא מאן דיהיב צדקה למסכני" כלומר מי עושה שם הקדוש בכל יום, הוי אומר מי שנותן צדקה לעניים.

וגילה לנו האריז"ל בביאורו בספר הליקוטים פר' ראה (דף נט ט"א) כיצד נעשה הדבר, שצריך האדם לכוון בצדקה את שם הוי"ה הקדוש. הא כיצד, בעת נתינת המטבע עצמו שהוא כנגד אות י של שם ה', חמשת אצבעותיו הם כנגד אות ה' ראשונה, זרוע הנותן כנגד אות וי"ו, וחמשת אצבעותיו של העני או של הגזבר הרי הוא כנגד אות ה' אחרונה, הרי שם הוי"ה, המעורר רחמים וחסדים גדולים.

יש להקדים לתת לפני שהעני יבקש

ועיין מ"ש הגה"ק רבי ישכר דוב מזלאטשוב זי"ע בספרו מבשר צדק (ראה בד"ה כי פתוח) בשם רבינו הבעש"ט הק' זי"ע פירוש הפסוק: "אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך", שאם הנותן מתחיל בנתינת הצדקה טרם שפשוט העני את ידו, נמצא שאותיות שם הוי"ה כסדרן ובזה ממשיך רחמים לעולם, אבל כשהעני מתחיל והוא פושט ראשונה את ידו לבקש צדקה אז אין השם כסדרן, וזה מדרגה נמוכה.

ובזה מפרש הפלא ופלא: "אני בצדק" כשממני מתחילה הצדקה, אז "אחזה פניך" נעשה ייחוד הוי"ה כסדרן שהוא בחינת הארת פנים והמשכת רחמים, אבל "אשבעה בהקיץ" ר"ל כשהעני מקיץ ומעורר את האדם ופושט ידו לבקש צדקה, אזי "תמונתך", ר"ל שהאדם

"גברא" או "חפצא"

במסגרת מאמרנו מבקש הגר"פ שליט"א לחדד יסוד מוסד. "מרכז מוסדות בעלזא" נוסד בעצם קיומו להיות בסיס לדבר הקדוש, כלומר לתמוך באלפים של תלמידים ובכל המוסדות הק' באר"י, לפיכך על ראשיו ועסקניו ופעיליו לגייס מידי שנה סכומים גדולים ועצומים של מיליוני שקלים, כדי שיוכלו לקיים את שליחות הקודש על צד היותר טוב.

וכך נוצרה שותפות נאמנה של תומכי תורה, הנותנים יותר מכפי יכולתם מידי חודש בחודשו, בבחינת הסכם "יששכר זבולון", שבוודאי הוא חובת כל אחד המכבד ומוקיר את השם הקדוש "בעלזא", וכל המרבה הרי זה משובח, בתרומות גדולות והגונות.

לצד זה, קיימת פעילות של "קופת צדקה", "די הייליגע בעלזער פושקע" המלווה אותנו בכל שעה ובכל מקום, בלכתנו בדרך, בשכבנו ובקומנו, בעת שמחת בנינו ובנותינו, בעת הדלקת נרות בשבת וביו"ט, ובזמנים המסוגלים לנתינת צדקה, ובכל זמן שהוא, הקופה כמלווה נאמנה, נמצאת שם לאסוף דמעותינו ותפילותינו וצדקותינו.

ואם נרצה, נוכל לחלק זאת כך: הנתינה ל"מרכז" הם בבחינת "חפצא", סכומים יפים, בהוראת קבע, אשר מעשיר אותנו בזכות לימוד התורה והופך אותנו לשותפים עם מפעלם הקדוש של רבוה"ק מבעלזא נשמתם בגנזי מרומים.

ברם, הנתינה לקופת הצדקה היא בבחינת "חובת גברא", שזה מדובר על נתינת סכומים שונים, שבו אנו מפרישים צדקה מיוחדת בשתי ידיים, במעשה ובפועל ממש, ובאותה שעה נעשה היחוד הגדול שפועלת למעלה בשמים להביא ישועות גדולות.

וכפי המליצה המפורסמת תלמיד-חכם יוצא ידי שניהם, ומקום יש בראש להניח שני תפילין, גם כאן צריך לדעת, כי התמיכה ל"מרכז" הוא הסכומים הקריטיים שעלינו לתת ביד רחבה ובהוראת קבע מידי חודש בחודשו, כי בלי שותפות אמת של כולם - ח"ו לא תוכל הרכבת הקדושה להמשיך ולנסוע ולשאת את אלפי הקרונות, ולצד זה צדקה ל"קופה" היא ברכת הסגולה, שמירה וסגולה, הפותחת שערי הצלחה והרווחה.

ממשיך שמו יתברך ויתעלה - רק בבחינת תמונת ארבע אותיות ולא בבחינת פנים ממש. אלו דברי הבעש"ט הק'.

והוסיף ע"ז בספר מבשר צדק דיוק נפלא בלשון הפסוק שהתחלנו בו: "כי פתוח תפתח את ירך לו", היינו שעל האדם להקדים ולפתוח תחילה ידו ולתת ליד העני לקבל, ואז יהיה השם שלם כראוי וכנכון.

גם לתוך קופת צדקה אפשר ליחד שם ה'

השאלה המתבקשת איפוא, כאשר אדם נותן צדקה לתוך קופת צדקה בזמן מן הזמנים המסוגלים, כיצד יוכל לפעול את הייחוד המדובר?

קודם כל, מכמה וכמה מקורות עולה ברור כי קופת הצדקה הרי היא כיד הגזבר ממש, וממילא כיון שהגזבר מכניס ידו אח"כ להוציא משם את הצדקה ומחלקם למטרותיו, ממילא בשעה שמכניס האדם צדקה לתוך הקופה, יכול לכוון את זה ופועל גדולות ונצורות להרבות רחמים לו ולכל העולם כולו.

וזה לא רק כאשר הקופה בידו של הגזבר, אלא אפילו קופה הקבועה על הקיר או על השולחן, וכדומה, אם נותן ומכוון הדבר, הרי יכול לכוון גם לידו של הגזבר והגבאי האוסף את הכסף לאחר זמן, ובה מביא הדבר לידי שלמות ולידי ייחוד שמו יתברך.

הנותן מעביר את הצדקה מיד אחת לידו השניה

יתרה מזאת, ידוע הסיפור שהיה אצל הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זי"ע, אשר פעם אחת בא לפניו שני חסידי סטרעטין, ובבואם לפניו ראו כי אשה אחת עומדת לפניו כדי לבקש ממנו צדקה, והצדיק נטל מעות בידו, והעבירם מיד ליד כמה פעמים, ולאחר מכן הניח את הכסף על השולחן והאשה נטלה את המעות והלכה לה. ותמהו מאוד על הדבר, והרגיש הרה"ק בתמיהתם ופתח ואמר, אי' בשלהי קידושין (דף פ"ב): "מי שעסקו עם הנשים אל יתייחד עמהן", וקשה וכי רק מי שעסקו עמהם אסור להתייחד ומה כוונת חכמינו ז"ל, אלא ביאר הכוונה, כי הלא בשעת נתינת צדקה מיד הנותן ליד המקבל צריך לכוון לעשות בזה ייחוד שם הוי"ה ב"ה, ברם כאשר אשה באה לבקש צדקה, אינו יכול למסור לידה ממש, כמאמרם ז"ל (ברכות ס"א, ע"א) "המרצה מעות מידו לידה נופל בגיהנם", ולכן העצה לזה, התבטא הצדיק כדרכו: "מאיר'ל אומר", שהנותן עצמו יעביר את הצדקה מידו האחת לידו השניה, ובה הוא בעצמו יעשה ויכוון ייחוד שם הוי"ה ברוך הוא.

ובזה ביאר נפלא דבריהם ז"ל: "מי שעסקו עם הנשים" היינו מי שנותן לנשים צדקה הנקרא בלשון חכמינו ז"ל "עסק", עליו לזכור כי "אל יתייחד עמהן", כלומר אינו יכול לקיים ייחוד שם הוי"ה מידו לידה, אלא יתן מידו האחת לידו האחרת, ובה נעשה ייחוד שלם, ולכן סיים הרה"ק, זה ביאור המחזה שראיתם, כדי לקיים ענין זה.

ובסה"ק חקל יצחק לשבועות ביאר בזה באופן

נפלא מש"כ במגילת רות שבועז אמר לנערים הקוצרים "הוי"ה עמכם", דבועז חשש שמא יתנו הנערים לתוך ידה של רות לעשות היחוד האמור, ולכן אמר להם בועז: "הוי"ה עמכם" כלומר ייחוד שם הוי"ה תעשו ביניכם לבין עצמכם ולא עם ידה של האשה, והוא נפלא ומדויק.

עיקר הצדקה הוא להקדים ולתת לעמלי התורה

ויותר מזה כתב הרב חיד"א ז"ל בספרו נחל קדומים: "וגם אני שמעתי שרצו בזה לתת טעם למה שאמרו חז"ל "אם בקשת לעשות צדקה עשה עם עמלי תורה הטעם כי התלמיד חכם אינו שואל, ואם המטבע קודמת שהיא כעין יו"ד וה' אצבעותיו כנגד ה"א, והזרוע וי"ו, וה' אצבעות התלמיד חכם, נרמזת שם הוי"ה ב"ה ביושר שהוא רחמים, אך כשהוא עושה עם עם הארץ הנה העני שואל ה' אצבעות פשט העני את ידו הוא ה"א אחרונה ואחר כך הנותן זרוע וה' אצבעות ופרוטה הם ה"י, ואם כן הוא השם מהופך שהוא דין, ולכן הצדקה לת"ח היא העולה, עד כאן שמעתי". עכ"ל.

וממילא, אפשר לומר גם כאן, כי הנותן לתוך קופת צדקה, יכול קודם לכן להעביר את הכסף שנותן בעין יפה, מידו לידו, ולכוון האמור, ולאחר מכן יתן אל תוך הקופה.

צדקה יש לה כוח אדיר לבטל גזר דין מוות רח"ל

כשאנו עוסקים במעלת הצדקה, אנו מוצאים לשון הפסוק "וצדקה תציל ממוות", כלומר שיש לסגולה של הצדקה כוח לקרוע גזר דינו של אדם ולבטל גזר דין נורא של מוות המרחף על ראשו, כפי שחז"ל האריכו בגמ' על כך. כיצד באמת ניתן להסביר את כוח הצדקה לבטל דבר זה?

הגר"פ בשמחת התורה מאיר פניו: לפי מה שהסברנו לעיל, הוא מתוק מדבש. הלא כשאדם נותן צדקה ופותח ידו לצדקה בזה מעורר פתיחת היד למעלה, ומעורר שם קדוש המסוגל להמשכת פרנסה ולהמשכת חיים, לכן בזכות מצות צדקה מבטלים גזירת מות על ידי המשכת חיים בבחינת: "החותך חיים לכל חי".

צדקה מצלת ממוות ומעניות החשובה כמיתה

ויש להוסיף ולשלב בזה מה שכתב המקובל האלוקי רבי יעקב צמח זצ"ל בהגותו על שו"ע האריז"ל (הל' צדקה ס"ג), כתב כי בפסוק: "וצדקה תציל ממות" רמוז פעמיים "מות", אחד מה שנזכר בפירוש בפסוק, והשני רמוז בראשי תיבות: ו'צדקה ת'ציל מ'מות, היינו צדקה מסוגלת להציל משתי מיתות, אחת ממיתה פשוטה כמשמעה, והשנייה מעניות שהעני חשוב כמת.

ולפי דברינו אכן שני הדברים קשורים זה בזה, כי מאחר שעל ידי פתיחת היד לצדקה אנו מעוררים פתיחת היד למעלה, גם להמשכת

פרנסה וגם להמשכת חיים, לכן על ידי מצות צדקה מבטלים גזירת מות של עניות בבחינת: "פות'ח א'ת יד'ך, וגם מבטלים גזירת מות ממש על ידי המשכת חיים בבחינת: "החותך חיים לכל חי".

אדם נולד עם ידיים קפוצות ומת עם ידיים פשוטות

וכדרכו משלו הגאון רבי פינחס שליט"א עוד מערכה נפלאה בזה: בספר "יד יוסף" להחכם הגדול רבי יוסף צרפתי זצ"ל (פר' ראה סוף דרוש ב) מצאתי דבר נפלא ומתוק על הפסוק: "ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון, כי פתוח תפתח את ידך לו", על פי מאמר הנפלא במדרש (קהלת רבה ה כ): "תני בשם רבי מאיר, כשאדם בא לעולם ידיו הן קפוצות, כלומר כל העולם כולו שלי הוא אני נוחלו, וכשהוא נפטר מן העולם ידיו הן פשוטות, כלומר לא נחלתי מן העולם הזה כלום".

הנה כי כן זהו שמתחנן הקב"ה אל האדם: "לא תאמץ את לבבך ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון", אל נא תקפוץ את ידך באותה תנועה שנולת בה, כדי להחזיק ביצר תאוות הבצע האומר: "כל העולם שלי הוא", שהרי בסופו של דבר: "כי פתוח תפתח את ידך לו", כאשר תמות פתוח תפתח את ידך בעל כרחך לפני הקב"ה, כדי לומר בכך: "לא נחלתי מן העולם הזה כלום", אם כן הרי יותר טוב שתפתח את ידך מרצונך הטוב בעודך בחיים, כדי לקיים מצות צדקה אשר בזכות המצוה תנחל עולם הבא.

וזה כוונת הפסוק שפתחנו בו "וצדקה תציל ממות", ובזוהר הקדוש (פרשת עקב רעג): פירש הטעם לכן: "ובגין כך וצדקה תציל ממות, דעני חשוב כמת, ואיהו מחיה ליה, אוף הכי קודשא בריך הוא מחיה ליה". פירוש מאחר ששינינו בגמרא (בדרים סד): עני חשוב

מכמה וכמה מקורות עולה

ברור כי קופת הצדקה הרי היא כיד הגזבר ממש, וממילא כיון שהגזבר מכניס ידו אח"כ להוציא משם את הצדקה ומחלקם למטרתו, ממילא בשעה שמכניס האדם צדקה לתוך הקופה, בזמן מן הזמנים המסוגלים, יוכל לפעול את הייחוד המדובר ופועל גדולות ונצורות להרבות רחמים לו ולכל העולם כולו

כמת, נמצא כי הנותן לו צדקה ומפרנסו הרי הוא בבחינת "מחיה מתים", לכן זוכה גם הוא מדה כנגד מדה להינצל ממות.

אך לפי האמור יש לומר הביאור על כך, כי מאחר שכל אדם נולד עם ידיים קפוצות להכריז: "כל העולם שלי הוא", ובכל זאת הוא מתגבר על טבעו ופותח את ידו להפריש תמיד צדקה, מחמת שמשים אל לבו לזכור את יום המיתה שאז יפתח את ידיו בעל כרחו, לכן מחשבה טובה זו על יום המיתה הקב"ה מצרפה למעשה של פתיחת ידו לתת צדקה, ונחשב כאילו כבר מת ופתח את ידיו בעודו בחיים, ואפילו אם נגזרה עליו ח"ו מיתה: "צדקה תציל ממות".

על פי האמור יומתק לפרש על דרך הי"ד יוסף" ביתר שאת בקשת התורה: "ולא תקפוץ את ידך מאחיך האביון", אל נא תקפוץ את ידך שלא לתת צדקה, "כי פתוח תפתח את ידך לו", שהרי בסופו של דבר כשתמות פתוח תפתח את ידך בעל כרחך, אם כן הלא יותר טוב שתפתח את ידך מרצונך הטוב בעודך בחיים, כדי שאם נגזרה עליך מיתה תינצל ממנה בזכות פתיחת ידך.

הסגולה הגדולה לנחת מבנים ובני בנינים

אם דיברנו על סוגלת הצדקה, בזמנים מיוחדים, הלא נדמה שכל עיקרו של כל אדם שאיפתו ושמחת חייו היא לזכות לבנים טובים העוסקים בתורה ובמצוות. מה בעצם החיבור והקשר בין צדקה בזמנים מיוחדים לזכות גידול בנינים בנחת דקדושה?

הגר"פ מטעים ופותח: הלא הדבר ידוע לכל, ומנהג מפורסם ומקובל בכל ישראל כאשר הנשים מדליקות נרות שבת, בטרם תדליקנה, הרי הן מפרישות מטבע לצדקה ומתפללות שתזכינה לגדל בנינים ובני בנינים טובים וצדיקים העוסקים בתורה ובמצוות.

הפירוד שיש בגלות בתוך שם הוי"ה

ויש להעמיק הדברים ולגלות הקשר ביניהם בהבנת פנימיותם, ע"פ המבואר בספרים הקדושים, שבגלות יש בעוונותינו הרבים פירוד בין אותיות י"ה לאותיות ו"ה, ועתה כשאנו עומדים בימים המבורכים כהכנה לקראת חג הפסח, הלא זה הענין שהיה גם במצרים, כמו שרמז במה שאמר פרעה: "י' ה'צדיק ואני ו'עמי ה'רשעים", שמלבד תיבת "ואני" ר"ת הוא שם הוי"ה ב"ה, אך תיבת "ואני" שפרעה אמר על עצמו מפסיק בין אותיות י"ה לאותיות ו"ה. וכן נרמז דבר זה בפסוק באיכה: כ'י ראת'ה גוים בא'ו מקדש'ה, שמלבד מלת "גוים" הסופי תיבות הוא שם הוי"ה ברוך הוא, אך מלת "גוים" מפסקת בין י"ה לו"ה.

ומצינו בכתבי המקובל הקדוש רבי שמשון מאוסטרופלי זצ"ל, שהוסיף לפרש ביאור הפסוק (תהלים עט א): "מזמור לאסף אלקים באו גוים בנחלתך", רמז כאן על מלת "גוים" שבאו בנחלת הקדושה להפסיק בין אותיות י"ה לאותיות ו"ה, ובכך "טמאו את היכל קדשך" עכדה"ק. הרי לנו מבואר מדבריו הקדושים

שגם במילים אלו שאמר פרעה: **"ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים"**, טמן פח כדי להפריד חלילה בין י"ה לו"ה.

יסוד קיום כלל ישראל הוא חינוך הבנים

ומגלה רבי פינחס שליט"א עוד נדבך עמוק בזה: והגם שאין ספק שהכוונה בזה למעלה מהשגתנו, מכל מקום כדרכה של תורה יש לבאר ענין זה גם בדרך הפשט שוה לכל נפש, בהקדם לבאר מה שאנו אומרים לפני קיום כל מצוה בנוסח לשם יחוד: **"לייחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל"**, וביאר כ"ק מרן מהרי"ד ז"ע, והוא גם יסוד חג הפסח הבא עלינו לטובה, כי אחד מיסודות הקיום של כלל ישראל הוא חינוך הבנים והבנות, שימשיכו ללכת בדרך התורה הקדושה המסורה לנו מדור לדור, לכן משתדל היצר הרע וכן דרך רשעי כל דור לעשות פירוד בין ההורים לצאצאים, כדי שלא ימשיכו ללכת בדרכי התורה המסורה מדור לדור.

ולכן אמר פרעה למשה רבינו: **"לכו נא הגברים ועבדו את ה'", אבל הטף השאירו נא במצרים, אך משה ענה לו: "בנערינו ובזקנינו נלך"**, הקדים את הנערים לזקנים כי חינוך הדור החדש הוא ראשון במעלה, שכן הם עתידו וקיומו של כלל ישראל מדור לדור, ע"כ תוכן דבריו הק' של כ"ק מרן מהרי"ד ז"ע.

אב ואם וכן ובת מרכיבים ביחד שם הוי"ה

והנה ביאר האריז"ל ב"לקוטי ש"ס" (יבמות סא:), כי כשזוכה האדם ונולד לו בן ובת, הרי בזה זוכה להרכיב ד' אותיות השם הוי"ה ברוך הוא, וכלשונו שם: **"הנה האדם ואשתו הם רומזים לשם י"ה, וכשיש לו בן הוא ו' וכשיש לו בת הוא ה', והרי הוי"ה שלם, ועל כן חייב אדם להסתכל ולהשתדל שיהיה לו בן ובת כמו בית הלל, וסימנך הוי"ה הצדיק"**. מבואר מזה שהמקיים מצות פרו ורבו בן ובת, זוכה לייחד ד' אותיות השם הוי"ה ברוך הוא ביחודא שלים.

מעתה יתבאר היטב מדוע אפילו כשכבר הודה פרעה וידע האמת כי ה' הצדיק, הקפיד לעשות פירוד בין י"ה לו"ה, ולכן לא רצה שגם הטף יצטרפו לעבודת ה' כי רצה לעשות פירוד בין ההורים לבנים שלא ימשיכו בדרך התורה, וכך הפריד בין הדבקים, לעשות פירוד בין אותיות י"ה שבין אי"ש אש"ה לאותיות ו"ה של בן ובת.

ענין הגלות שיש הפרדה בין ארבע אותיות השם המיוחד

וזהו ג"כ ענין הגלות שלפעמים מצליח היצר בעוונותינו הרבים לעשות פירוד ח"ו שהבנים לא ימשיכו בדרך האבות, שלפי המבואר זהו ענין הפירוד בין י"ה לו"ה.

ומוסיף הגר"פ שליט"א השלמה מתבקשת: ממילא יומתק להבין בזה מה שכתוב במלחמת עמלק (שמות יז טז): **"ויאמר כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור"**. ופירש רש"י שנשבע הקב"ה שכל זמן ששמו של עמלק קיים אין שמו של הקב"ה שלם, כי נחסרו

אכן שני הדברים קשורים זה בזה, כי מאחר שעל ידי פתיחת הירד לצדקה אנו מעוררים פתיחת הירד למעלה, גם להמשכת פרנסה וגם להמשכת חיים, לכן על ידי מצות צדקה מכטלים גזירת מות של עניות כבחנינת: "פות'ה א'ת יד'ך, וגם מכטלים גזירת מות ממש על ידי המשכת חיים כבחנינת: "החותך חיים לכל חי".

אותיות ו"ה משם הוי"ה ונשארו רק אותיות י"ה, ולכן הוא מפריד בין אב לבן ובת, שלא ימשיכו הבנים ללכת בדרכי אבות.

ולכן כל זמן שאותו רשע קיים - אין השם שלם, כי חסרות אותיות ו"ה של הבן והבת שאינן מתייחדות עם אותיות י"ה של ההורים. וזהו פירוש הפסוק: **"ויאמר כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק"** - להוי"ה דייקא שנלחם עם עמלק להשלים את השם, ומפרש מהי המלחמה: **"מדור דור"**, שימשך השרשרת מדור לדור מהאבות לבנים.

אליהו הנביא ישיב לב אבות ובנים ויחבר שם הוי"ה

ונראה כי זהו ביאור הפסוק (מלאכי ג כג): **"הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם"**. כי בגלות יש פירוד בין י"ה לו"ה משום שהרבה צאצאים סטו מדרך האבות, לכן לפני הגאולה ישלח הקב"ה את אליהו הנביא להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, שזהו יחוד י"ה של האבות עם ו"ה של הבנים והבנות, וענין זה שייך לגאולה העתידה שאז יהיה: **"יחוד י"ה בו"ה ביחודא שלים"** בלי שום פירוד.

המצוות הנגלות הם לנו ולבנינו ומחברים בינינו

והנה רבותינו הקדושים מבעלזא זי"ע נהגו להביא את דברי רבינו האריז"ל ב"לקוטי תורה" (פרשת נצבים), פירוש הכתוב (דברים כח כט): **"הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות ככל דברי התורה הזאת"**, וזה לשון קדשו: **"הנסתרות לה' אלקינו, יראה ואהבה שהם בלב, והנגלות לנו ולבנינו הם תורה ומצוות הנגלים לכל"**.

ופירשו כוונתו הקדושה, כי יראה ואהבה

מדות התלויות בלב הן בבחינת הנסתרות לה' אלקינו, כי רק הקב"ה היודע תעלומות לב יכול לבחון כמה יראה ואהבה יש לו באמת, אולם המצוות הנגלות שאיש ישראל מקיימם בפועל ממש תכליתם לא להיות בהסתר ובהצנע לכת אלא בגלוי, כדי שהבנים ילמדו דרך בעבודת ה' ממה שיראו איך שהאבות מקיימים את התורה, וזהו: **"הנגלות" מצוות מעשיות שהן בגלוי, תכליתם: "לנו ולבנינו עד עולם"**, כדי שילמדו מזה **"לעשות ככל דברי התורה הזאת"**.

מעתה יתבאר מה שאומרים לפני קיום כל מצוה בנוסח לשם יחוד: **"לייחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים"**, כי תכלית קיום המצוות במעשה בגלוי ולא בהסתר, הוא כדי לקשר את שרשרת הקדושה של הדורות מאבות לבנים, שזהו בבחינת יחוד שם י"ה שבין איש ואשה של ההורים עם ו"ה של הצאצאים, שימשיכו בדרך התורה המסורה לנו מדור דור.

צדקה סגולה לבנים טובים

וכאן הוא מגיע למה ששאלנו עליו: ע"פ הקדמה זו נוכל לבאר מה שמבואר בספרים הקדושים שלתת צדקה לעניים הוא סגולה בדוקה לבנים טובים, כמו שכתוב (תהלים לז-כו): **"כל היום חונן ומולה וזרעו לברכה"**, כי הלא בגלות יש פירוד בין אותיות י"ה לאותיות ו"ה, אבל לימדונו האריז"ל כי על ידי מצות צדקה מקשרים אותיות ו"ה עם אותיות י"ה, וכמו שרמז ב"חקל יצחק" (פרשת תרומה) בפסוק **"ויקחו לי תרומה"**, ופירש רש"י: **"לי לשמי"** והרמז בזה כי בעת שאדם מפריש תרומה צדקה לה', יכול לייחד ד' אותיות שם הוי"ה ביחודא שלים, וכנ"ל.

נמצא לפי זה כי על ידי מצות צדקה מחברים את ב' אותיות של י"ה שיש בין איש ואשה עם ב' אותיות ו"ה שיש אצל בן ובת, ועל ידי זה זוכים לבטל קליפת עמלק שרוצה להפריד בין האבות לבנים.

צדקה מקרבת את הגאולה

להשלמת הענין בדרך מחרוזת נאה ומיוחדת, ממתיק הגאון רבי פינחס פרידמאן שליט"א לבאר ע"פ יסוד זה מאמר חז"ל נודע ומפורסם (יומא פא:): **"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"**, ולכאורה מפני מה דווקא ע"י מצוות צדקה זוכים לקרב הגאולה, אלא ע"פ מה שדיברנו הדברים ברורים ונהירים, שהרי על ידי הצדקה מקשר האדם את אותיות ו"ה עם י"ה בלי פירוד, וזהו יסוד ומהות ענין הגאולה היפך הגלות שיש פירוד ביניהם, והוא ממש מרומז גם בתיבת גאול"ה עצמה, שהיא אותיות גאל ו"ה, שאותיות ו"ה יוצאות מגלות לגאולה בהתחברם לאותיות י"ה, והרי זה בבחינת **"לייחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים"**.

צדקה קודם התפילה פותחת שערי התפילה

ידוע כי ישנם זמן וזמנים רבים, בהם יש סגולה מיוחדת לתת צדקה ולזכות לשפע.

והנה אחד מאותם זמנים ידועים, הוא לפני התפילה, והוא כלי לקבלת התפילה. מה הוא יסוד הבנת הדבר ע"פ פנימיות התורה, ומדוע יש ענין לתת דווקא צדקה קודם התפילה?

אכן כן, יסוד הדברים כתובים בהדיא בדברי חז"ל בגמ' (ב"ב י'): "רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב אני בצדק אחזה פניך", וכן שם בהמשך: "אדם נותן פרוטה לעני זוכה ומקבל פני שכינה שנאמר אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך". וממילא יש ענין לעשות כן, גם אם לא מבינים.

בכל זאת כיון ששאלת אומר לך פרפרת נאה בזה. הנה אמרו לנו חז"ל במדרש, ורש"י הק' הביאו: "אמר לו [הקב"ה לאברהם], צא מאצטגנינות שלך שראית במזלות שאינך עתיד להעמיד בן, אברם אין לו בן, אבל אברהם יש לו בן, וכן שרי לא תלד אבל שרה תלד, אני קורא לכם שם אחר וישתנה המזל. דבר אחר הוציאו מחללו של עולם והגביהו למעלה מן הכוכבים, וזהו לשון הבטה מלמעלה למטה".

כאשר נתבונן במקור הדברים במדרש תנחומא (פרשת שופטים אות יא) נשכיל להבין, כי גם הפירוש השני של רש"י שהוציא הקב"ה את אברהם: "מחללו של עולם והגביהו למעלה מן הכוכבים", היה כדי להראות לו בכך שהוא נמצא למעלה מהכוכבים והמזלות ושולט עליהם, כי על פי הנהגת המזלות לא היה אברהם אבינו מסוגל להוליד, אלא שהקב"ה הגביהו למעלה מגלגל הכוכבים והמזלות כדי שיוכל להוליד את יצחק אבינו, והוא הוליד את יעקב אבינו, אשר החוט המשולש הזה של האבות הקדושים אברהם יצחק יעקב, הולידו והעמידו שרשרת קדושת כלל ישראל עד סוף כל הדורות, נמצא שכל המציאות של עמנו היתה על ידי הנהגה שלמעלה מן המזלות.

הקב"ה שינה מזלו של אברהם שהיה במערב והניחו במזרח

ורבי פינחס פותח לנו שער הבנה בזה, ומחדד הדברים: בענין זה ראוי להעיר על חידוש שלמדנו בגמרא (שבת קנ"ו). ושם איתא: "אמר לפניו רבונו של עולם נסתכלתי באצטגנינות שלי ואיני ראוי להוליד בן, אמר ליה צא מאצטגנינות שלך שאין מזל לישראל, מאי דעתך דקאי צדק במערב, מהדרנא ומוקמינא ליה במזרח, והיינו דכתיב מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו". כלומר שהקב"ה נטל את מזלו שהיה בצד מערב והעמידו במזרח, שהוא מקום חום כדי שיוכל להוליד.

וביאר המהרש"א ענין מזלו של אברהם מזל "צדק", על פי המבואר בגמרא (שם): "האי מאן דבצדק יהי גבר צדקן, אמר רב נחמן בר יצחק וצדקן במצוות". פירוש, מי שנולד במזל צדק יהיה צדקן במצוות, ופירש רש"י: "צדקן במצוות, צדקה לעניים דקרי ליה מצוה". הנה כי כן מטעם זה אברהם שהיה מרכבה למדת החסד, להכניס אורחים ולעשות צדקה עם הבריות, היה מזלו מזל צדק. וזהו שדרשו במדרש: "צדקה היתה צווחת ואומרת, אם אין אברהם אין מי שיעשה אותי".

ומה מתוקים הם דברי המהר"ל ב"חדושי אגדות" (שבת שם), שמבאר הענין שתחילה היה מזלו של אברהם מזל צדק במערב ולא היה יכול להוליד, עד ששינה הקב"ה את מקומו ממערב למזרח כדי שיוכל להוליד. הביאור בזה, כי מערב הוא מקום שהחמה שוקעת שם, ועל זה אמר אברהם כי מאחר שראה את מזלו מזל צדק במערב, הרי זה מורה שהשמש שלו שוקעת ושוב לא יזכה להוליד בנים, ועל כך אמר לו הקב"ה שיזיז את מזל צדק למזרח שהשמש זורח שם, ועל ידי זה יזרח אצלו השמש בלילית יצחק אשר ממנו יצאו כל ישראל.

ובהתרגשות מסיר הגר"פ את האגרת ואומר: והנני להעלות בזה על שלחן מלכים רעיון נכבד, כי על פי האמור יאירו עינינו וישמח לבנו להבין שני מנהגים קדושים שאנו נוהגים בתפלה, מנהג ראשון שהביאו הטור והמחבר (או"ח סוף סימן צב): "טוב ליתן צדקה קודם תפלה". ומקור הדבר בגמרא שהבאנו לעיל (ב"ב י'). מנהגו של רבי אלעזר, וכן כתב המחבר (יו"ד סימן רמט סעיף יד): "טוב ליתן פרוטה לעני קודם כל תפלה, שנאמר אני בצדק אחזה פניך".

מנהג שני להתפלל עם הפנים לצד מזרח כנגד מקום המקדש, כמו שכתב הטור (או"ח סימן צד) הביאו הרמ"א (שם ס"ב): "ובקומו להתפלל יחזיר פניו למזרח... ואנן שמחזירין פנינו למזרח, מפני שאנו יושבים במערבה של ארץ ישראל, וכשנחזיר פנינו למזרח נמצינו מתפללין כנגד ירושלים".

ונראה לבאר הענין בזה, שהרי על ידי תפלה יכול לשנות את המזל לטובה, כמו שהיה אצל אברהם אבינו שמצד מזלו מזל "צדק" שעמד במערב לא היה יכול להוליד את יצחק, עד שהתפלל לפני הקב"ה ששינה את מקום המזל ממערב והעמידו במזרח, והבטיח לו הקב"ה: "כה יהיה זרעך", שגם להם יהיה כח נפלא לשנות המזל לטובה.

בזה יומתק להבין מנהגו של רבי אלעזר, אשר כפי המבואר (עי' רש"י שבת יט; יבמות עב:) הוא רבי אלעזר בן פדת שהיה עני גדול, נהג לפני התפלה לתת צדקה לעני ואחר כך התפלל, כדי לעורר בכך זכותו של אברהם אבינו שמזלו היה מזל "צדק", ועבד את ה' כל ימיו במזל זה להכניס אורחים ולתת צדקה לעניים.

וזהו שביאר טעמו ונימוקו שהוא נותן צדקה לפני התפלה, ממה שאמר דוד המלך נעים זמירות ישראל: "אני בצדק אחזה פניך", כלומר כאשר אני רוצה לחזות פני ה' בתפילתי, אני מקדים לתת צדקה כדי לעורר בכך מזל "צדק" שנסתנה לטובתו של אברהם, וזהו שאמר: "אני בצדק" - במזל צדק שעוררתי במצוות צדקה, "אחזה פניך" בתפלה שתשנה גם לי את המזל לטובה.

מעתה הנה מה טוב ומה נעים להבין בזה מה שאנו מתפללים לצד מזרח, שהרי הקב"ה העמיד את מזלו של אברהם אבינו מזל צדק בצד מזרח, כדי שיוכל להוליד את יצחק אשר ממנו יצאו כל ישראל, ובכח השילוב הנפלא הזה של מצוות צדקה לפני התפלה כדי לעורר מזל "צדק", עם מה שאנו מתפללים לצד מזרח

שהעמיד שם הקב"ה מזל צדק, יקיים הקב"ה הבטחתו לאברהם אבינו: "כה יהיה זרעך", שישנה גם לנו את המזל לטובה.

שקולה צדקה כנגד כל המצוות, כי היא מתקנת את האדם

ואם בצדקה עסקינו, אנו יודעים כי צדקה היא שקולה כנגד כל המצוות כיצד ניתן להבין כפשוטו כי מצוה זו היא גבוהה ורמה יותר משאר המצוות שהיא שקולה כנגד כולם.

ההסבר לזה הוא כך. הנה שנינו במשנה (מכות כג:): "רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר". וצריך להבין ביאור הלשון: "הרבה להם תורה ומצוות". ונראה לפרש על פי המבואר בזוהר הקדוש (פרשת וישלח קע:), כי רמ"ח מצוות עשה הן כנגד רמ"ח אבריו של אדם, ושם"ה לא תעשה הן כנגד שם"ה גידיו של אדם.

וביאר ב"שערי קדושה" לרבי חיים וויטאל ז"ע (חלק א שער א) בשם רבו האריז"ל, כי בחטא עץ הדעת נפגמו רמ"ח אברים ושם"ה גידים מזוהמת הנחש, לכן נתן לנו הקב"ה ברוב רחמיו רמ"ח מצוות עשה כדי לתקן בהן רמ"ח אברים שנפגמו, ושם"ה לא תעשה כדי לתקן בהן שם"ה גידיו שנפגמו.

וזהו פירוש המשנה: "רצה הקב"ה לזכות את ישראל", "לזכות" הוא מלשון "זיכוך", כלומר רצה הקב"ה לזכך את ישראל מזוהמת הנחש: "לפיכך הרבה להם תורה ומצוות", כלומר "הרבה להם" לפי המצטרך להם, "תורה ומצוות" שיש בהם רמ"ח מצוות עשה ושם"ה לא תעשה, כדי לזכך רמ"ח איברים ושם"ה גידיו מזוהמת הנחש ולהשרות עליהם קדושת התורה והמצוות.

ולכן מובן מדוע שקולה מצוות צדקה כנגד כל המצוות, כי על ידי מצוות צדקה שאדם פותח את ידו לתת מכספו והונו לצדקה, הרי הוא מתקן בכך את המדה הרעה הראשונה שהוא נולד בה כשיצא לאויר העולם שידיו היו קמוצות, על כן יש בכוחה לתקן גם את כל שאר המדות הרעות שבו, ומטעם זה שקולה מצוות צדקה כנגד כל המצוות, שתכליתן לזכך את רמ"ח אברי האדם ושם"ה גידיו מכל מדות הרעות.

יומתק להבין בזה מה שמכנה התיקוני זוהר מי שאינו נותן צדקה בתואר "קמצן", כי ביקש לרמז בכך את גנותו שהוא קומץ את ידו כפי שנולד, ואינו פותח אותן לתת צדקה. וזהו ביאור דברים החריפים של התיקוני זוהר על "קמצן", שאינו מזרע האבות בני אברהם יצחק ויעקב, כי שורש העבודה של איש ישראל הוא ללכת בדרכי אבות ששברו את הטבע וזיככו את המדות, ואם הוא אינו משנה את המדה הראשונה של הקמצנות, הרי זה סימן שאינו מזרע האבות הקדושים.

טאטע לעבן, און וויל דיר א קשיא פרעגן:

מה נשתנה?

די צדקה פאר די הייליגע פעליגער פושקע

צדקת ארץ ישראל

פון אלע אַרעֶרע צדקות?

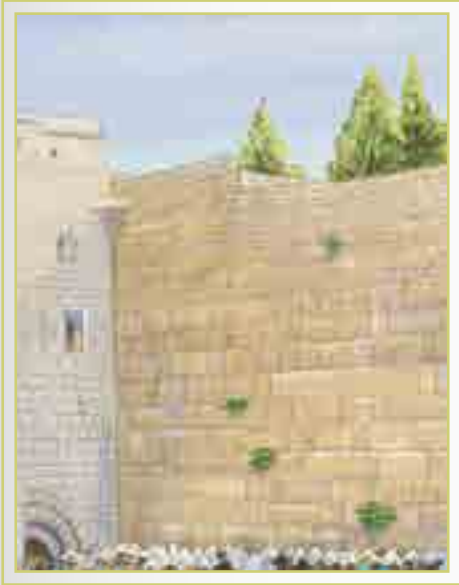
דער
תירוץ איז

טאטע לעבן, ביטע ענטפער מיר א תירוץ!

נְשִׁיבָה

הצדקות זענען טאקע הייליג און חשוב,
אבער הצדקה הזאת, די צדקה פון די הייליגע
בעלזער פושקע, איז דאך "צדקת ארץ ישראל!"

הסכת בני ושמע.

"צדקת ארץ ישראל", יסודתה בהררי קודש אצל גדולי וקדושי עליון
נבג"מ זה מאות בשנים, כאשר זה שנות דור היו גדולי הצדיקים זי"ע קוראים
אל צאן מרעיתם לתמוך בתורת ארץ ישראל בכל נפשם ומאודם.

מקום חשוב ומיוחד תפס ענין זה אצל רבותינו הקדושים מבעלזא
לדורותיהם, כאשר רבוה"ק אף שמשו כנשיאי קופות הקודש "צדקת ארץ
ישראל" של כולל "חיבת ירושלים" על ידי קופת רבי מאיר בעל הנס, והיו
מעודדים ומדרבנים את כלל ישראל לעמוד בעז לימין לומדי התורה בארץ
ישראל.

ובימינו אנו כיום, ממשיכה ה'הייליגע בעלזער פושקע' את מסורת הזהב
בראשות כ"ק מרן ארמו"ר שליט"א, אחר שקופה זו "מעמידה את מוסדות
התורה בארץ ישראל" – כלשון קדשו של כ"ק מרן שליט"א. לכן אין פלא,
שצדקה קדושה זו תופסת מקום ראשון וחשוב במעלה בקרב חסידי בעלזא!

נְשִׁיבָה

הצדקות זענען טאקע מסוגל און טייער, אבער
הצדקה הזאת, די צדקה פון די הייליגע בעלזער
פושקע, איז דאך "והוא סגולה לכל דבר!"

ברכת הקודש המיוחדת המלווה את ה'הייליגע בעלזער פושקע' מאז
היווסדה, עם מטבע הלשון הנודע של "והוא סגולה לכל דבר", לאו מילתא
זוטרטא היא.

ברכת קודש זו, שמזמן הפכה לסוג של "תג הזיהוי" של ה'הייליגע פושקע',
היא המביאה ברכה לתוככי בתיהם של אנשי שלומינו ברחבי תבל, כאשר
אלפי ישועות ורפואות, ברכות והצלחות נגזרות מהרמת תרומות הקודש
ל'הייליגע פושקע' –

שידוכים נסגרים ושערים נפתחים, אבדות נמצאות ורפואות מוחשות,
טיסות מאותרות והצלחות מתגלגלות, ועוד ועוד ועוד...

אין פלא אפוא, שאלפי חסידי בעלזא הורגלו זה רבות בשנים, בכל עת
מצוא, בכל מצב ובכל הזדמנות – בעתות צער חלילה כבעתות שמחה,
להפריש מעות לתוככי ה'הייליגע פושקע', בכדי להתברך בברכות טוב
ברוהניות ובגשמיות!

**הצדקות זענען טאקע וויכטיג און ריכטיג, אבער
הצדקה הזאת, די צדקה פון די הייליגע בעלזער
פושקע, איז דאך "צדקת הצדיק"!**

אין זה סוד, כי ה'הייליגע בעלזער פושקע' של "צדקת ארץ ישראל" אינה יורדת מעל שולחנו הטהור של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, כאשר מדי יום ביומו מפריש כ"ק מרן שליט"א לתוכה מעות לצדקה.

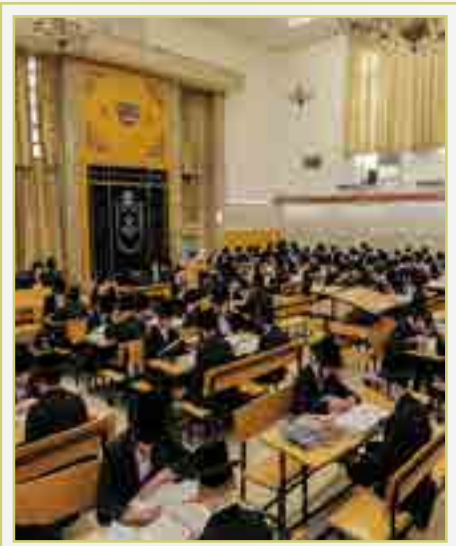
כולנו עדים לחשיבותה המיוחדת של ה'הייליגע פושקע' אצל מרן שליט"א, כאשר בכל העתים והזמנים, לפני קיום המצוות ובעתות השמחה, בכל פעם – מקדים מרן שליט"א ומפריש תחילה את תרומת הקודש לתוככי ה'הייליגע פושקע', לרוב חשיבותה ויקר גדולתה בעיני הקודש.

לפני הדלקת נרות חנוכה, לפני קריאת הזכרון דברים' בשמחות אירוסין הנכדים, לפני ריקודי הקודש ב'מצוה טאגן', בעת ההשטתחות על ציוני רבותינו הקדושים נבג"מ, ועוד ועוד...

כיון שכך מובן הדבר מאליו, שחסידי בעלזא המבקשים לעשות רצון צדיק' וללכת בדרכיו, ששים ושמחים לעשות רצון קדשו ולנהוג כ'צדקת הצדיק', ולכן הם מרכיבים בהפרשת צדקה ל'הייליגע פושקע'!

**הצדקות זענען טאקע גיוואלדיג גרויס, אבער
הצדקה הזאת, די צדקה פון די הייליגע בעלזער
פושקע, איז דאך "צדקה פאר תורה"!**

כל אחד ואחד, בכואו לקיים את מצוות הצדקה ולהפריש זהב מכיסו למען מצוה חשובה זו, הרי הוא מבקש לקיימה בצורה הנעלה ביותר, וברצונו לתת את כספו למטרה הקדושה ביותר עלי אדמות.

ובענין זה מגלה לנו המדרש הידוע (קהלת רבה) בדבריו הברורים, איך עלינו לנהוג. וזה לשון המדרש: "אם ביקשת לעשות צדקה – עשה אותה עם עמלי תורה!!"

כך, במילים פשוטות וברורות, מלמד אותנו המדרש, כי המבקש לקיים צדקה בממונו – עליו לעשות זאת עם עמלי תורה המקיימים את העולם ומלואה בלימודם, שהרי "אם לא בריתי יומם ולילה – חוקות שמים וארץ לא שמתי"...

מה ברור ומה נהיר, מדוע כה יקרה ואהוב היא ה'הייליגע פושקע' על כלל חסידי בעלזא, כי מי לא משתוקק לקחת תמיד חלק בהחזקת "עולם התורה דחסידי בעלזא"...

בְּרוּךְ הַפֶּסַח

ממרום הררי ציון ציווה ה' את הברכה
לקהלה קדישא הדין, ודי בכל אתר ואתר
בברכת א'כשרן און אפריילאכן פסח

קרית בעלזא נופי שלמה

